

6

UPM-KYMMENEN
TAIDENÄYTTELY HELSINGISSÄ, s. 8

KYMIN PK 8 KÄYNNISTYI, s. 16

Carolus Enckell (1945–)
Keltainen - Punainen
1986–1989
öljy kankaalle
46,5 x 133,5

UPM-Kymmenen
taidekokoelma

Kansikuva:

Alfred William Finch
(1854–1930):
Öinen tehdasnäkymä

UPM-Kymmenen
taidekokoelma

Taidetta tarvitaan

UPM-Kymmene Oyj:n taidekokoelmiin kuuluu runsaat kaksi tuhatta teosta, mikä vastaa keskikokoisen taidemu-
seon kokoelmien määrää. Teosten suuren lukumäärän selit-
tää mm. se, että UPM-Kymmeneen on vuosien mittaan sulautunut
lähes sata yritystä, joista moni harrasti taiteen keräilyä.

UPM-Kymmenen kokoelma on hajasijoitettu 15:lle eri paikka-
kunnalle. Yksi merkittävimmistä sijaitsee Kuusankoskella. Kokoel-
mien keskeinen osa on 11.10.–11.11.2001 esillä Metsän Henki
-näyttelyssä Helsingin Taidehallissa.

Kun ensimmäisiä taideteoksia hankittiin UPM-Kymmenen ko-
kelmaan 1800-luvun lopulla, oli kysymys sekä mesenaattitoi-
minnasta että uuden teollisuudenalan imagon luomisesta. Taide-
hankinnat olivat yritykselle myös tapa ankkuroitua oman aikansa
historiaan.

Tänä päivänä taiteentekijöiden keskeisin mesenaatti on yhteis-
kunta. Metsäteollisuus on muuttunut perinteiseksi teollisuuden-
alaksi, joka kuitenkin uudistuu voimakkaasti. Kehityksen kärjessä
pysymisestä on osoituksena mm. Kuusankoskella näinä päivinä
koko pituudeltaan käynnistyvä ja runsaasti uutta tekniikkaa hyö-
dyntävä paperin päällystyslinja.

Tänäkin päivänä yritys tai tehdas voi ankkuroitua aikaansa
hankkimalla modernin tuotantokoneiston ohella hyvää taidetta
henkilökuntansa ja vieraidensa nähtäväksi. Lämpileikkauksen konser-
nin menneistä hankinnoista voi marraskuun alkupäiviin saakka
nähdä Taidehallissa. Kannattaa käydä.

Reijo Virta

UPM

6/2001

Tässä numerossa mm.

- 3** UPM Finesse esiteltiin.
- 4** Pessankosken uusi tie tekeillä.
- 5** Kymin 100-vuotissäätiö ja Lions-järjestö yhteistyössä huumeita vastaan.
- 8** UPM-Kymmenen Metsän henki -taidenäyttely.
- 16** Kymin PK 8 käynnistyi.
- 24** Hyvillä tavoilla voi poiketa edukseen.

Vakio palstat

- 22** Arto pakinoi.
- 23** Juttu kiertää.
- 29** Henkilöuutisia.
- 30** Osanottomme, eläkepäiville, kiitokset.
- 31** Peluri.

Sisä-Suomi Oy:n tuotantojohtajan Tapani Mäkisen (oikealla) kanssa neuvottelivat hienopaperin asioissa projektipäällikkö Heikki Hyvärinen ja aluemyyntipäällikkö Kari Mikkola

UPM | *finesse*

julkistettiin FinnGraf-messuilla

UPM-Kymmenen paperilajit olivat näyttävästi esillä Jyväskylässä syyskuun lopulla järjestetyillä FinnGraf-messuilla. Vetonaulana yhtiön osastolla oli arvonta, jossa tv-kokki **Hari Syrjänen** valmisti päivittäin edustuslounaan neljälle voittajalle.

Messujen yhteydessä julkistettiin myös ensimmäisen kerran laajalle yleisölle UPM-Kymmenen graafisten hienopaperien uudet nimet. Muutoksella helpotetaan ja yksinkertaistetaan paperien valintaa eri painotuotteisiin. Päälystettyjen hienopaperien uudeksi nimeksi tulee

UPM Finesse ja päälystämättömät hienopaperit tunnetaan jatkossa nimellä UPM Fine. Muutos tulee voimaan 1.1.2002.

UPM-Kymmenen ottaa hienopaperivalikoimansa luokittelussa käyttöön myös numeerisen järjestelmän. UPM Finesse 700-sarjaan kuuluvat kiiltävä-, 500-sarjaan premium silkki- ja 200-sarjaan mattapintaiset paperit. UPM Fine -papereiden 100-sarja sisältää päälystämättömiä hienopapereita.

Uudet tuotenimet, logot, kuvat ja mainosmateriaalit on luonut mainostoimisto Contran Lontoon toimisto.

Parempaa helpommin

Helpotamme elämääsi ja paperin ilkomista muuttamalla hienopaperullisten tuotenimet 1.1.2002 lähtien:

UPM | *finesse*

Tasaisen laistava
Päälystetty hienopaperi! nopaCool ja UPM Art tullaan tuntemaan nimellä **UPM Finesse**.

UPM | *fine*

Jatkuvasti monipuolinen
Päälystämättömät hienopaperit! KymiLux Pre, KymiUltra Preprint, nopaSet, nopaSat, UPM Fineset ja UPM Fineset tullaan tuntemaan nimellä **UPM Fine**.

Pian markkinoille tulevat myös uudet UPM Finesse-sarjan tuotteet, tuomaan elämääsi keveyttä ja valoisuutta.

Jos Sinulla on kysyttävää muutoksista, käy osoitteessa www.upmfinesse.com tai ota yhteyttä kotimaan myyjällemme.

Ensi vuoden jouluna ajetaan uutta tietä Kuusanniemeen

Tieyhteyden rakentaminen kantatie 15:ltä Kuusanniemen teollisuusalueelle käynnistyi täydellä teholla syyskuun viimeisellä viikolla. Jo aiemmin syksyllä tehtiin alueella mittauksia ja linjauksia.

Neljän kilometrin pituinen tie rakennetaan, jotta Kuusanniemeen ja Kymintehtaalle suuntautuva raskas liikenne ei kuormittaisi Kuusankosken keskustan tieverkostoa.

Tie seuraa Kuusanniemen puolella vanhaa tiepohjaa, mutta Mattilan puolella linjaus on uusi.

Pessankosken kohdalle, nelisen metriä länteen rautatiesillasta, rakennetaan parisataa metriä pitkä teräsbetonisilta.

Rautatiesillan kautta tapahtunut kevyt liikenne Väkkärästä Mattilan puolelle on katkaistu rakennustöiden vuoksi. Uuden tien yhteyteen rakennetaan myös

kevyen liikenteen väylä.

Kulkeminen Eerolan Golfkeskukseen ja Kymin keskuskistoon helpottuu ensi vuonna, sillä liittymä Eerolaan ohjataan rautatien alitse.

Noin 26 miljoonaa markkaa maksava tietyö on Tielaitoksen, Kuusankosken kaupungin, Ratahallintokeskuksen ja Kymi Paper Oy:n yhteishanke.

Hankkeen LVR-päurakoitsijana on Skanska Tekra Oy Itä-Suomi. Aliurakoitsijat mukaanluettuna tietä on tällä hetkellä rakentamassa noin 20 henkilöä.

Tie valmistuu koko pituudeltaan 15.12.2002 mennessä ja Pessankosken uusi silta puolivälissä toukokuuta ensi vuonna.

*Työmaa-alueen kartta 1
3122/MT3663, Pessankoski
Skanska Tekra Oy*

Rahalla kurssitetaan toistasataa ala-asteen luokanopettajaa Kuusankoskella. Tarkoituksena on tukea lasten kasvamista itsenäisesti ajatteleviksi nuoriksi, joilla on kyky sanoa ei epäterveille elämäntavoille kuten huumeille. Kaksipäiväisillä kursseilla opettajille tähdenneetään keinoja vahvistaa ala-asteikäisten lasten itsetuntoa, vuorovaikutustaitoja, tunne-elämän hallintaa sekä kriittistä ajattelua.

Luokanopettajille järjestettävä koulutus perustuu Lions-järjestön Quest-koulutuspakettiin. Yleishumaanin arvoperustan omaava koulutusohjelma on käytössä 37 maassa. Suomessa Quest-koulutuksen on saanut tähän mennessä jo yli 6 000 luokanopettajaa. Koulutusta on annettu myös esikouluikäisten parissa työskenteleville sekä yläasteen opettajille.

Quest-toimintaa Lions-järjestön piirissä Kouvolan alueella johtava luokanopettaja **Arja Ketonen** sanoo opettajilta saadun palautteen olleen pääsääntöisesti erittäin myönteistä. "Lapset koulutus tavoittaa siten, että vaikeita asioita harjoitellaan mielikuvitustilanteissa. Näin pyritään kielteinen käyttäytyminen, esimerkiksi päihteiden ja huumeiden käyttö, ehkäisemään ennalta. Lapsille opetetaan elämäntaitoja, joilla he selviävät erilaisista vastaan tulevista tilanteista. Tärkeää on osata sanoa ei silloin, kun tarjolla on huumeita tai muuta negatiivista."

Lions-järjestö pyrkii käynnistämään luokanopettajien koulutuksen Kuusankoskella syksyn kuluessa. 100 000 markalla kyetään järjestämään viitisen kurssia, joille kullekin mahtuu noin 30 opettajaa.

*100-vuotissäätiön ja Lions-järjestön edustajat allekirjoittivat sopimuksen koulutusohjelmasta syyskuun alussa. 100-vuotissäätiön edustajina allekirjoittajina toimivat puheenjohtaja **Matti Jaatinen** (edessä vasemmalla) ja asiamies **Stig-Olof Lindholm** (takana vasemmalla). Lions-järjestön edustajina sopimuksen allekirjoittivat **Heikki Pamilo** ja **Arja Ketonen**.*

KYMIN

100-vuotissäätiö ja Lions-järjestö yhteistyössä huumeita vastaan

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö yhteistyössä Lions-järjestön kanssa on ryhtynyt ennaltaehkäisevään huumeityöhön Kuusankoskella. Osana kolmivuotista projektiaan Kymin 100-vuotissäätiö on lahjoittanut luokanopettajien koulutukseen 100 000 markkaa. Koulutussopimus allekirjoitettiin Kuusankosken kaupungintalolla syyskuussa.

TAVOITTEENA PYSYVÄ HUUMEIDEN VASTAINEN MIELIALA

"Nuoret osaavat tehdä oikeita valintoja, kunhan heitä vain ohjataan. Meidän näkemyksemme mukaan nuorten riski joutua tekemisiin huumeiden kanssa kasvaa olennaisesti heidän siirtymässään ala-asteelta yläasteelle. Siksi olemme valinneet koulutuksen kohderyhmäksi ala-asteen opettajat", perusteli koulutoimenjohtaja **Pentti Vainikainen**. "Koulutusohjelma tukee opetustoittoa hyvin ja perusajatukset tullaan varmasti sisällyttämään koulujen opetussuunnitelmiin", uskoi Vainikainen. Hän uskoo, että koulutukseen tulijoita Kuusankosken ala-asteilla riittää. "Tähän saakka on koko ajan tuntunut siltä, että olemme huumeitilanteessa askeleen jäljessä. Tämä antaa lisäuskoa sille, että jotakin on tehtävissä."

"Kuten Venäjän presidentti Suomen vierailullaan sanoi: Euroopassa ei ole sodan uhkaa, mutta meitä uhkaavat monet muut asiat, joista suurimpiin kuuluvat huumeet. Ennalta ehkäisevä työ huumeiden ja niitä levittävien rikollisjärjestöjen vastaisessa taistelussa on ensiarvoisen tärkeää", totesi 100-vuotissäätiön puheenjohtaja **Matti Jaatinen**. "Pyrimme tällä koulutuksella aikaansaamaan Kuusankoskella pysyvän huumeiden vastaisen mielialan", hän määritteli.

"Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön toiminta on luonteeltaan yleishyödyllistä ja juuri tämänkaltaista toimintaa siltä on lupa odottaakin", luonnehti Lions-järjestön ja säätiön yhteistyötä 100-vuotissäätiön asiamies **Stig-Olof Lindholm** allekirjoitustilaisuudessa.

PAPER PROFILE

täydentää ympäristöselontekoja

Kuusankoskella toimivilla UPM-Kymmene Oyj:n tehtailla on otettu käyttöön linjakohtaiset ympäristötuoteselosteet, Paper Profilet. Vakiomuodossa toimitettavan ympäristötiedon avulla pyritään vastaamaan asiakkaiden ympäristötiedon tarpeisiin tuotekohtaisesti. Paper Profile täydentää ympäristöraporttien ja ympäristöselontekojen tietoja niin Kymi Paper Oyj:n kuin Voikkaankin tuotantolinjojen ympäristövaikutuksista esittämällä oleelliset tiedot yhdellä sivulla.

OIKEAN TIEDON LÖYTYMINEN HELPOTTUU

Paper Profile sisältää usein kysyttyä tietoa paperituotteiden ympäristöominaisuuksista. Tietojen kokoaminen yhtenäiselle lomakkeelle helpottaa oikean tiedon löytämistä eri tuotteiden ja valmistajien osalta.

Paper Profilen sisältämä tieto lasketaan tuotantolinjakohtaisesti. Luvut kuvaavat kyseisen tuotteen ympäristökuormitusta tarkemmin kuin tehdaskeskiarvona lasketut luvut. Tämä helpottaa osaltaan eri tuotteiden vertailua.

On kuitenkin muistettava,

että tuotteiden ympäristökuormitukseen vaikuttaa aina myös tehtaalla paikallinen ympäristö sekä tuotteen raaka-ainekoostumus. Selosteen päästöparametrit sisältävät sekä sellun- että paperinvalmistuksen päästöt yhteensä.

APUA PAINOPAPERIEN MARKKINOINNISSA

Ympäristönhallintajärjestelmät ovat tärkeä työkalu ympäristönsuojelun tason jatkuvassa parantamisessa. Kaikilla UPM-Kymmenen eurooppalaisilla paperitehtailla on sertifioitu ympäristönhallintajärjestelmä. Paper Profile kertoo sekä tuotannossa että puunhankinnassa käytössä olevat hallintajärjestelmät.

Paper Profile, paperituotteita varten kehitetty ympäristötuoteseloste on merkittävien eurooppalaisten paperintuottajien yhteinen hanke. Se valmistui kesäkuussa 2001 ja on julkistamisensa jälkeen saanut lämpimän vastaanoton paperinostajilta. UPM-Kymmene on alusta alkaen osallistunut Paper Profilen kehitykseen aktiivisesti ja käyttää sitä apuna kaikkien painopaperilajiensa markkinoinnissa.

paper
profile

Product UPM Satin (MFC paper)
Company UPM-Kymmene
Site Voikkaa, PM 11

Information gathered from 1.1.2000 to 31.12.2000

Environmental product declaration for paper

Environmental Management

Certified environmental management system (at the mill since) ISO 14001 (1995)

Environmental aspects of wood procurement

ISO 14001 and EMAS certificates. Chain-of-Custody from forest to mill.

25 % of the wood delivered to the mill came from FFCO/PEFC certified forests.

Environmental parameters

The figures are based on methods and procedures of measurement approved by the local (or national) environmental regulators at the production site. The figures include both paper and pulp production.

Water	COD	7.6	kg/t
	AOX	0.05	kg/t
	N _{tot}	0.14	kg/t
	P _{tot}	0.008	kg/t

Air	SO ₂	0.2	kg/t
	NO _x	1.1	kg/t
	CO ₂ (fossil)	260	kg/t

Solid waste landfilled 29 t/kt

Purchased electricity consumption
/ tonne of final product 1500 kWh

Product composition

More information

Contact person Ulrich Neumann

Address Esplanade 41

20354 Hamburg, Germany

Phone +49 40 341 02 106

E-mail ulrich.neumann@upm-kymmene.com

KymiNet: Ympäristö -> Ympäristömarkkinointi -> Kymi
-> Konelinjakohtainen Paper Profile

WoiNet: Ympäristö -> Ympäristömarkkinointi -> Voikkaa
-> Konelinjakohtainen Paper Profile

MS Office XP -siirtymäkoulutuksiin odotetaan osallistujia

Kuusankosken tehtailla on parhaillaan menossa toimisto-ohjelmien käyttäjille tarkoitettu MS Office XP -siirtymäkoulutus. Yhden päivän kestäviä koulutustilaisuuksia järjestetään Kymin teollisuusoppilaitoksella sekä Voikkaan tehtaalla mikroluokassa.

Siirtymäkurssi on tarkoitettu kaikille MS Office XP -ohjelmistojen käyttäjille ja se on välttämätön osa MS Officeen siirtymistä. Siirtymäkurssin ensivaiheen kohderyhmänä ovat toimihenkilöt, jotka joutuvat työssään käyttämään toimisto-ohjelmia. Kurseille toivotaan aktiivista osanottoa.

Pekka Vesanto tietohallinnon käyttäjätuesta kertoo, että tietokoneen resurssitarkistukset ja Office-paketin asennukset tehdään ensin niille henkilöille, jotka ovat siirtymäkoulutuksen käyneet. Kaikkien ohjelmien kerta-asennusta ei ole tämän vuoden puolella mahdollisuutta tehdä, koska ennen sitä on tarkistettava laitteistojen resurssit ja uusittava tietokoneita tarpeen mukaan.

Kymin teollisuusoppilaitoksella tilaisuudet jatkuvat joulukuun loppuun asti. Voikkaan mikroluokassa pyritään järjestämään tilaisuuksia marras-joulukuussa kiinnostuksen mukaan, ja niistä tiedotetaan intranetissa ja

sähköpostitse. Office-paketin ohjelmakohtaiset koulutukset aloitetaan ensi vuoden keväällä.

Kurseille voi ilmoittautua suoraan mm. KymiNetissä → Koulutus → Kurssitoiminta, ja WoiNetissä → Koulutus → Yhteiset. Ilmoittautumisia ja tiedusteluja vastaanottavat myös **Anu Seppälä**, puh. 52435 ja **Leena Grönlund**, puh. 53100.

KUVANKÄSITTELY- KOULUTUKSET

Kymin ja Voikkaan intranet-tiedontuottajille ja digitaalisen kameran käyttäjille suunnatut PhotoShop Elements -kuvankäsittelykoulutukset ja ohjelmasennukset ajoittuvat pääosin ensi vuoteen. Kuusankoskella järjestetään seitsemän omaa Photoshop Elements -koulutustilaisuutta sekä yksi digikuvauksen ja skannauksen kurssi. Syyskuussa järjestettyyn kuvakoulutuskyselyyn vastasi Kuusankosken tehtailla yli 100 henkilöä.

Tietokoneilla käsitellään tänä päivänä runsaasti erilaisia kuvatiedostoja. Kuvankäsittelyn hallitseminen ja oikeiden tiedostotyyppien ja -kokojen käyttö tietoverkossa on tärkeää, jotta välttyttäisiin sähköpostien ja palvelimien ylikuormittumiselta.

Janne Tasa.

Intranetin käyttöönoton kokemuksista tutkimus

Kymmin tietohallinnossa kesäharjoittelijana työskennellyt **Janne Tasa** opiskelee tietojenkäsittelyä Kymenlaakson ammattikorkeakoulussa Kouvolassa. Hän tekee opinnäytetyönä tutkimuksen intranetin käyttöönoton kokemuksista Kuusankosken tehtailla.

KymiNetiä ja WoiNetiä koskeva kysely lähetään lokakuun lopussa Notes-sähköpostina kymiläisille ja voikkaalaisille. Vastaathan kyselyyn, sen avulla pyritään kehittämään Kymin ja Voikkaan sisäistä viestintää sekä intranetiä sen välineenä. Kaikkien vastanneiden kesken arvotaan esinepalkintoja.

Metsän henki - The Spirit of the Forest

Metsän henki -näyttelyssä Helsingin Taidehallissa 11.10.–11.11.2001 on esillä 120 teosta, joiden kautta voi hahmottaa suomalaisen taiteen keskeisiä kehityslinjoja noin 150 vuoden ajalta, ihanteellisista maisemakuvauksista oman aikamme taiteen ilmiöihin.

Teosten joukossa on useita merkiteoksia, kuten **Elin Danielsonin** viehättävä *Tyttö ja kissat kesäisessä maisemassa* (1892), **Hugo Simbergin** 17 etsausta sisältävä *Juhla-adressi* (1900), **Pekka Halosen** *Tukinuitajat* (1925) sekä **Eero Järnefeltin** harvoin nähty muotokuva *C.G.E. Mannerheimista* (1933).

Näyttelyssä on esillä myös monia harvinaisuuksia: esimerkiksi **Aarne Nopsasen** *Keski- viikkokerho* (1959), mittava ryhmämuotokuva sodanjälkeisen Suomen talouselämän ja politiikan vaikuttajista ei aikaisemmin ole ollut julkisesti esillä.

Ensimmäiset teokset kokoelmaan hankittiin jo 1800-luvun lopulla. Systemaattiset taideostot konsernin kantayhtiöissä käynnistyivät kuitenkin vasta maamme itsenäistymisen jälkeen. Erittäin sotien välisenä aikana yritykset teettivät lukuisia tilaustöitä aikansa parhailla taiteilijoilla, kuten **Victor Westerholm**, **Valter Thomé**, **Albert William Finch**, **Antti Favén** ja **Marcus Collin**.

Nykytaiteen tilaustöihin kuuluvat mm. **Birger Carlstedtin** ja **Kari Cavénin** teokset. Tilaustöistä uusin, **Pentti Sammallahten** Kuusankoski-aiheinen kuvasalkku, nähdään ensimmäistä kertaa Taidehallin näyttelyssä.

Nykyinen UPM-Kymmene-konserni on muodostunut suu-

resta määrästä isoja ja pieniä metsäteollisuusyhtiöitä: sellu- ja paperitehtaita, sahoja ja levytehtaita. Suurimmilla kantayhtiöillä oli myös omat taidekokoelmansa, jotka fuusioiden myötä siirtyivät UPM-Kymmenen haltuun.

Mittavasta taideteosten joukosta muovautui viime vuonna aivan uusi taidekokoelma, kun eri tehdaspaikkakunnilla olevat teokset inventoitiin ja tiedot koottiin yhteen sähköiseen tietokantaan.

NÄYTTELY ON KERTOMUS

Metsän henki -näyttely on järjestetty väljästi kronologiseksi kertomukseksi, jossa taiteen, yhteiskunnan ja teollisuuden tarinat kulkevat rinnakkain ja toisiaan peilaten. Jokainen Taidehallin näyttelysaleista on oma temaattinen kokonaisuutensa.

Metsän henki -näyttely esittelee suuren suomalaisen metsäteollisuusyrityksen kokoelman, jolla on omat, yrityksen toimialan mukanaan tuomat erityispiirteensä. Teoksissa toistuvat näkymät sisämaan metsistä ja koskista. Myös muotokuvien määrä on suuri. Yrityksen läheisestä ja yli satavuotisesta suhteesta suomalaisiin taiteilijoihin kertovat monet tilaustyöt ja teosryhmät, jotka ainutlaatuisina korostavat kokoelman muutenkin hyvin omaleimaista identiteettiä.

KIRJA JA TV-DOKUMENTTI

Metsän henki -näyttelyn yhteydessä julkaistaan samanniminen kirja, jossa suomalaisen taiteen asiantuntijat tarkastelevat kokoelman osa-alueita. Kirjan kirjoittajat ovat FT, professori **Annika Waenerberg**; FT, dosentti **Riitta Kontinen**; FL, professori **Bengt von Bonsdorff**; FT **Erik Kruskopf** sekä FT, dosentti **Helena Sederholm**.

UPM-Kymmenen laajasta taidekokoelmasta on kirjan lisäksi tehty tv-dokumentti, jossa tarkastellaan konsernin taidetta yritysmaailman näkökulmasta. Ohjelman on käsikirjoittanut **Marjo Uusikylä** ja taiteellisenä koordinaattorina on toiminut **Matias Uusikylä**. Elokuvan on ohjannut **Vesa Lindqvist** ja tuottanut SAV Photovision Oy. Dokumentti esitettiin MTV3:ssa lauantaina 29.9.

Metsän henki -kirjan vastaavana toimittajana ja samannimisen tv-dokumentin tilaajana on toiminut UPM-Kymmenen kulttuuriasioista vastaava johtaja **Eero Niinikoski**.

Arkistoyhdistys Kymin keskusarkiston vieraana

Vieraat toivottivat tervetulleiksi arkistopäällikkö Birgit Rantala ja fil.maist. Gustav Danielsson.

UPM-Kymmene täydentää taidekokoelmaansa 2000-luvun taiteella

11. lokakuuta yleisölle auenneen UPM-Kymmenen Metsän henki -taidenäyttelyn pääsylipputulot ja oheistuotteiden myyntituotot ohjataan uusien taideteosten hankintaan.

Asiasta päätti Metsän henki -näyttelyn taidevaltuuskunta, johon kuuluvat vuorineuvos **Tauno Matomäki** (puheenjohtaja); vuorineuvos **Juha Niemelä**; kenraali **Gustav Hägglund**; kulttuuriministeri **Suvi Lindén**; ministeri **Jaakko Iloniemi**; kansleri **Risto Ihamuotila**; professori **Päivi Setälä**; yliopimestari **Eva-Riitta Siitonen**; professori **Annika Waenerberg** (taideasiantuntija) sekä hallintojohtaja **Matti Lounasmeri**.

Uusia taideteoksia hankitaan siten, että professori Waenerbergin puheenjohtamalla toimiva asiantuntijaryhmä hankkii suomalaisen 2000-luvun taiteen erilliskokoelman. Se liitetään omana kokonaisuutenaan UPM-Kymmenen nykyiseen taidekokoelmaan ja sitä kierrätetään jatkossa konsernin eri toimipisteissä.

Lisätietoja näyttelystä:

Johtaja **Eero Niinikoski**, UPM-Kymmene, puh. 0204 15 2100 tai 0400-251192. Näyttelyn kuraattori **Timo Valjakka**, puh. 040-5484450.

Näyttelyä koskevat tiedustelut ja lehdistömateriaali:

Näyttelyassistentti **Susanna Santala**, Helsingin Taidehalli, puh. (09) 4542 0612. Näyttelysihteeri **Birgit Onniskä**, UPM-Kymmene, puh. 0204 15 0067 tai 040-5615437.

Helsingin Taidehalli, Nervanderinkatu 3, 00100 Helsinki.

Puh. (09) 4542 060, Fax (09) 4542 0610, info@taidehalli.fi, www.taidehalli.fi

Avoimna: ti, to, pe 11–18, ke 11–20, la–su 12–17, ma suljettu.

Sisäänpääsymaksu: 30/20 mk, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi.

Yleisöopastus sunnuntaisin klo 15, ruotsinkielinen yleisöopastus 28.10 ja 11.11 klo 14. Opasvaraukset puh. (09) 4542 0614.

www.upm-kymmene.com/metsanhenki

Kymmin keskusarkisto sai elokuvan lopussa vieraita Arkistoyhdistyksestä. Tällä kertaa pääasiassa pääkaupunkiseudulta saapunut Arkistoyhdistyksen vierailijajoukko peilasi yhdistyksen jäsenistöä monipuolisella tavalla: edustettuina olivat muun muassa Kansallisarkisto, Valtiokonttori, Opetusministeriö, Puolustusministeriö, Säteilyturvakeskus, Tekes, Sota-arkisto, Toimihenkilöarkisto ja Kotimaisten kielten tutkimuskeskus.

Vieraat perehtyivät arkistopäällikkö **Birgit Rantalan** ja fil.maist. **Gustav Danielssonin** opastuksella kuusankoskelaisiin kohteisiin: kaupungin kalliosuojaan, palomuseoon ja muihin paikallisiin museoihin. Arkistoyhdistyksen edustajat vietiin myös Verlaan opastetulle museoierrokselle ja vieraat tutustuivat myös Paperitaidegalleriaan.

Arkistoyhdistys tekee vierailuja jäsenarkistoihinsa ympäri Suomea noin kerran kuussa sekä järjestää jäsenistölleen alan seminaareja. Birgit Rantala kertoo, että loppuvuoden ohjelmassa yhdistyksellä on muun muassa tutustuminen Sanomatalon arkistoon. “Viimekeväinen Arkis-

toyhdistyksen matka Roomaan oli aivan erityinen elämys ja upea kokemus. Tutustuimme Italian valtion sekä Vatikaanin arkistoihin, meille tuntuivat kaikki portit olevan avoinna. Matka oli järjestetty hyvin ja meillä oli ammattitaitoiset oppaat niin paikan päältä kuin Suomestakin”, kertoo Birgit Rantala. “Vierailimme myös Villa Lantessa ja saimme kutsun Suomen suurlähetystöönkin.”

Kymin keskusarkistossa Eerolassa Birgit Rantala perehdytti vieraat muun muassa Kymi Paperin asiakirjahallintoon, arkistoinnin ohjeistukseen ja käyttäjätalastoihin.

Eerolassa sijaitseva keskusarkisto on yksi kolmesta UPM-Kymmene keskusarkistosta. “Meillä on kuusi hyllykilometriä arkistoja, jotka on sijoitettu kahteen paikkaan. Välitöntä lisätalantarvetta meillä ei ole”, toteaa Birgit Rantala. Kymin keskusarkiston yhteydessä toistakymmentä vuotta sijainnut Kuusankosken kotiseutuarkisto nimitäin siirtyy Kuusankoskelle rakennettavan uuden kirjastotalon valmistumisen myötä uusiin tiloihin, jolloin sen Eerolasta vuokraamat tilat vapautuvat.

VIITTÄ VAILLE SATAVUOTIAS

Voikkaan tehtaan palokunta vietti juhlaa

Voikkaan tehtaan palokunta vietti syyskuussa 95-vuotisjuhlaansa perhepiirissä Voikkaan kerholla. Juhlapuhujaksi oli kutsuttu UPM-Kymmene Oyj:n Voikkaan paikallisjohtaja **Pertti Asunmaa**.

Puheessaan hän poimi muutaman merkittävän tapahtuman menneiltä vuosilta, mutta painotti palokunnan nykypäivää ja sen asettamia vaatimuksia palomiesten tiedoille ja taidoille.

“Tänä päivänä palokunnan tehtäviin kuuluu tuotannon jatkuva ja häiriötön turvaaminen, henkilöturvallisuus, omaisuuden suojeleminen, ympäristön suojeleminen sekä muut turvallisuuteen liittyvät asiat.

Kun punnitsemme edellä olevaa tehtäväkenttää objektiivisesti voi vain todeta, että emme voi enää puhua pelkästä palo- ja pelastustoiminnasta, vaan kyseessä on laaja kokonaisuus, josta käytän nimitystä kokonaisturvallisuus.

Kokonaisturvallisuus onkin olennainen osa koko tehtaan johtamisjärjestelmää, mikä on huomioitava kaikissa päätöksissä ja toiminnoissa. Työskentelemme tehtäällä, missä tekniikka kehittyi huimaa vauhtia, nopeudet lisääntyvät, kemikaalit kehittyvät, tehokkuus nousee jne.

Samaan aikaan meidän on huolehdittava siitä, että työpaikkamme on turvallinen ja sisältää

mahdollisimman vähän tunnistettuja vaaratilanteita- ja paikkoja sekä huolehdimme myös ympäristöstämme minimoimalla ympäristöriskit.”

Onnea ja menestystä jatkosakin palokunnalle toivottaessaan Asunmaa totesi vielä muun muassa: ”Voikkaan tehtaan palokunta on hyvin varustettu, hyvin koulutautunut ja tekee erinomaista ennakoivaa työtä vaaratilanteiden ehkäisemiseksi.

Se neuvoo, opastaa ja välillä ärähtääkin, jos emme ymmärrä asioiden ja tilanteiden vakavuutta. Vahingon sattuessa se toimii nopeasti ja tehokkaasti.

Hyvä näin, sillä voimme tuntea työpaikkamme turvalliseksi ja omaisuuden eli koneiden, laitteiden ja rakennusten olemassaolon turvatuksi päivästä toiseen.

Turvallisuutta ei ole, vaan se luodaan, missä roolissa palokunnan panos on erittäin merkittävä. Tästä periaatteesta emme tingi tänään, emmekä tulevaisuudessa.”

Juhlassa palkittiin pitkäaikaisesti palvelleita ja ansioituneita palomiehiä sekä henkilöitä, jotka ovat tehneet merkittävän työn Voikkaan paperitehtaan turvallisuuden edistämiseksi.

Voikkaan kerholla oli juhlan aikana palokunnan 95-vuotisesta historiasta kertova valokuvanäyttely. Näyttelyn kerhon kabinettiin oli koonnut palomestari **Santtu Aitala**.

Suomen Palopäälystöliiton ansiomitalin vastaanottivat **Jarmo Kontkanen** (vas.), **Santtu Aitala** ja **Ari Mäkinen**.

Palokunnan palkitsemat

Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön erityisansioristi: **Jouko Kääriäinen**. Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön ansioristi: **Martti Kokko**. Suomen Palopäälystöliiton ansiomitali: **Santtu Aitala**, **Jarmo Kontkanen**, **Ari Mäkinen**, **Hannu Monthan**. Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön ansiomitali: **Heikki Hilden**, **Jukka Taiponen**, **Pertti Liukka**, **Juha Rautio**, **Juha Rötökö**, **Jukka Savurinne**, **Timo Vesa**.

Kaakkois-Suomen Pelastusalanliiton ansioristi: **Pentti Heimonen**, **Markku Hilden**, **Ari Vanhatalo**. Kaakkois-Suomen Pelastusalanliiton ansiomitali: **Markku Forsström**, **Martti Mäkyne**, **Reijo Niemi**, **Markku Vaitinen**, **Joni Höijer**.

PALOKUNNAN PALVELUSVUOSIMERKIT JA LAATAT VUONNA 2001

Palokunnan laatta

Palokunnan laatta oli jaossa ensimmäistä kertaa. Sen toteutuksesta on vastannut Jouko Kääriäinen yhteistyössä Tamperelaisen yrityksen DLK Religraafin kanssa. Laatan keskeisenä elementtinä on Santtu Aitalan vuonna 1996 suunnittelema palokunnan hihamerkki. Laatta numero 1 annettiin Pertti Asunmaalle. Kaikki muut myönnettävät laatat ovat ilman numerointia.

Seuraaville henkilöille ja heidän edustamilleen yhteisöille myönnettiin palokunnan laatta:

Palopäällikkö **Yrjö Sarkasuo**, Kuusankosken palolaitos, toiminnanjohtaja **Ahti Kärki**, Kaakkois-Suomen Pelastusalanliitto ry, palopäällikkö **Perttu Kero**, Kymin TPK, palomestari **Santtu Aitala**.

Palvelusvuosimerkit

35 palvelusvuotta: **Johan Heimonen**.

25 palvelusvuotta (merkin lisäksi luovutetaan palokunnan pienoislippu): **Ari Vanhatalo**.

15 palvelusvuotta: **Juha Rautio**, **Juha Rötökö**, **Jukka Savurinne**, **Timo Vesa**.

10 palvelusvuotta: **Jouni Luoranen**, **Marko Lahti**, **Reijo Niemi**, **Markku Vaitinen**.

5 palvelusvuotta: **Joni Höijer**, **Petri Askola**.

Luovutustilaisuudessa Ahti Kärki (vas.), Jouko Kääriäinen, Martti Kokko, Pertti Asunmaa ja Santtu Aitala.

Martti Kokko luovutti ansioristin Martti Purmoselle.

Pertti Asunmaalle ja Matti Purmoselle pelastusalan ansioristit

Pertti Asunmaalle luovutettiin 4. syyskuuta Kuusanniemessä järjestetyssä tilaisuudessa Kaakkois-Suomen Pelastusalanliiton ansioristi. Merkkiä oli luovuttamassa Voikkaan tehtaan palokunnan 95-vuotisjuhlatoimikunta ja Kaakkois-Suomen Pelastusalanliiton toiminnanjohtaja Ahti Kärki.

“On erittäin harvinaista, että ansioristi myönnetään palo- ja pelastustoimeen kuulumattomalle henkilölle”, kertoi Kärki merkinluovutuspuheessaan. “Tässä tapauksessa päätös merkin myöntämisestä oli kuitenkin helppo.”

Pertti Asunmaa toimii Kymi Paper Oy:n Kuusanniemen toimitusjohtajana sekä UPM-Kymmene Oyj:n Voikkaan tehtaan paikallisjohtajana. Hän viime kädessä päättää turvallisuusustasosta tehtailla. Vaikka hän ei olekaan päivittäisessä suojelutyössä mukana, niin hänen luomansa linja turvallisuusasioiden hoitamisesta näkyy kaikessa toiminnassa. Molemmilla tehtailla palosuojelu ja turvallisuusasiat on hoidettu ansioristin luovuttajien mukaan erittäin hyvin ja mallikelpoisesti.

Martti Purmoselle luovutettiin 21. syyskuuta Koskelassa pidetyssä tilaisuudessa Kaakkois-Suomen Pelastusalan Liiton ansioristi. Voikkaan tehtaan palokunta halusi 95-vuotisjuhlavuonnaan muistaa Martti Purmosta, joka on monin tavoin myötävaikuttanut palokunnan toiminnan kehittämiseen. “Olet ollut luomassa hyvää ja turvallista työilmapiiriä Voikkaan tehtaalla”, mainitsi palopäällikkö Jouko Kääriäinen luovutuspuheessaan.

Martti Purmosen saama ansioristi on kolmas, joka on myönnetty UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtaiden ns. siviilihenkilölle. Merkkiä oli luovuttamassa Voikkaan tehtaan palokunnan 95-vuotisjuhlatoimikunta.

Palokunnan toiminta tutuksi

Maunukselan päiväkodin lapset vierailivat 16.10. Kymi Paper Oy:n tehdaspalokunnan tiloissa tutustumassa paloturvallisuuteen ja palokunnan toimintaan. Vierailun aikana nähtiin paljon mielenkiintoista ja saatiin mm. kokeilla, miten sankoruisku toimii. Isäntinä ja opastajina toimivat palomies Tapio Saarinen (vas.) ja teollisuuspalopäällikkö Perttu Kero.

Näkyvyyttä pimeään

UPM-Kymmenen Voikkaan tehdas luovutti 16.10. Voikkaan koulun 1.–6. -luokkalaisille ja henkilökunnalle kuusiheijastimet turvalliseen liikkumiseen pimeässä. Koulun tämän vuoden teemana on perehtyminen liikenteessä käyttäytymiseen. Teemaa toteutetaan erilaisin tempauksin ja ajankohtaistapahtumin, joista nyt oli esillä pimeässä ja liukkaalla liikkuminen. Heijastimet luovutti LWC-tuotantoyksikön johtaja Raimo Särkelä.

PAPERIN RAUTATIEKULJETUS

on monen ammattimiehen yhteistyötä

Kouvolan rautatieaseman asemahalli ja henkilöjunien laiturit ovat hiljaiset iltakahdeksalta. Asemalta noin kilometri kaakkoon sijaitsevan junatoimiston edustalla laskumäessä sen sijaan on liikettä, kun Kouvolaan tulleita tavaravaunuja järjestellään uusiksi juniksi.

Juna numero 2566 on jo valmiina. Se odottaa raiteella seitsemän Haminaan lähtöä. 389 metriä pitkää ja 1 393 tonnin painoista letkaa on valjastettu vetämään kaksi sähköveturia.

Junan keskivaiheilla on 10 Voikkaalla lastattua vaunua. Ne on jo iltapäivällä tuotu Kuusankoskelta Kouvolaan, lypsetty paineletku irti veturista, pukattu vauvut "kukolla" laskumäkeen ja painettu puskimet kiinni naapurivaunuihin.

Järjestelymestari **Raimo Väätäinen** kertoo, että vuorokaudessa rakennellaan nelisenkymmentä lähtevää junaa. Kuusankoskelta

tulee paperilla lastattuja vaunuja kahdesti päivässä.

AIKATAULUN MUKAISESTI

"Panivat meidät ladulle", toteaa veturinkuljettaja **Jarmo Miettinen**, kun 2566:n lähtölupa tulee täsmälleen 20.34. Käy ilmi, että Haminaan ajetaan "myrkkynopeudella". Mukana on nimittäin venäläisiä kemikaalivaunuja.

Sähköveturit kiskaisevat letkan huomaamattomasti vauhtiin 4 400 hevosvoimalla. Vaihteisiin ajetaan varovasti kahtakymppiä. Ulkopuolinen erehtyy luulemaan veturissa kuuluvia ääniä varoitusmerkeiksi ulkopuolisille, mutta Miettinen kertoo niiden olevan "kuolleen

Veturinkuljettaja Jarmo Miettisen mielestä junan vieminen Kotkaan tai Haminaan on mielenkiintoista työtä. "Kouvolan ja Helsingin välin ajaminen on pitkästyttävämpää." Nykyään junia kuljettaa vain yksi henkilö. Siksi veturinkuljettaja joutuu tarpeen mukaan vetämään työtakin päälleen ja hoitamaan myös junamiehen tehtäviä.

miehen kytkimen” töräyksiä.

Kun Teholassa käännetään kohti etelää, lävätetään valonheittimet kirkkaiksi. Vauhtia on vain 60 kilometriä tunnissa. “Jos se ylitetään neljällä kilometrillä, alkaa jkv ilmoittaa.”

Vajaan 15 minuutin kuluttua saavutaan Myllykoskelle. Edessä ovat esiopastin, tulo-opastin, lähtöopastimen esiopastin ja lähtöopastin.

“Sitten ovat vuorossa Juholankoski ja Keltakangas”, tietää Anjalankoskelta syntyisin oleva ja matkalle mukaan lähtenyt käyttöinsinööri **Pentti Eskelinen**.

Juna ei saa olla edellä aikataulustaan, siksi Juholankoskella joudutaan jo jarruttelemaan - SR 1:n ilmajarrujen siinä kantautuu veturiin saakka.

HYVÄT VÄLINEET

Miettinen kertoo olevansa tyytyväinen niin venäläisvalmisteiseen veturiin kuin vaunuihinkin.

“Vain pari kertaa on vaunuissa jäänyt jarru päälle.” Vilkkaamalla rataosuuksilla kuulemma radalle on asennettu antureita, jotka kykenevät haistamaan niin kuumentuneet laakerit kuin kaasupäästötkin.

Juurikorvessa rata haarautuu Kotkaan ja Haminaan. Ennen Juurikorpea opastimessa on numero kahdeksan sekä päällekkäin neljä valoa: ensin vihreä, sitten kaksi keltaista ja alinna vihreä. “Tästä voidaan ajaa kahdeksakymppiä ja tulo ja lähtöpäässä meille näytetään vihreää valoa”, selittää Miettinen.

“Kyllä minä näihin sähköisesti hoidettuihin vaihteisiin luotan. Käsivaihteiden asentoja tulee katsottua veturistakin”, kertoo kuljettaja junan kolistessa vaihteiden lävitse.

Vähän ajan kuluttua syöksy-

Perillä Haminassa raidekirjuri Pekka Heikkilä (vasemmalla), järjestelymestari Taisto majuri sekä käyttöinsinööri Pentti Eskelinen vaihtoivat ajatuksia siitä, miten junien kokoaminen Voikkaalla, Kymillä ja Kouvolassa olisi parasta toteuttaa, jotta satamassa työt sujuisivat mahdollisimman helposti.

tään lähes kilometrin mittaiseen Suurvuoren tunneliin. Seuraavaksi ylitetään Summanjoki ja saavutaan Haminan tulo-opastimen esiopastimelle ja aloitetaan jarrutus. Sekä Vaalimaantie että vanhan Haminantie ylitetään hitaasti.

Nopeus putoaa 20:een, kun naapuriraitteella näkyy pitkä jono venäläisiä säiliövaunuja. “Niitä on täysinäisinä mielenkiintoista vetää. Säiliöissä liikkuva neste antaa joskus selviä iskuja niskaan”, kuvailee Miettinen.

PAIKALLISKANAVALLE

Veturin radiopuhelimen kanava muutetaan linjakanavasta paikalliskanavaksi ja kerrotaan Haminan ratapihan järjestelymestarille perilletulosta. Sitten Miettinen kiskaisee työtakin harteille ja lähtee katkaisemaan junaa. Paineputken tyhjäminen pakottaa vaunuletkan jarrut päälle.

“Saatiin venäläisiä säiliövau-

nuja vietäväksi Kouvolaan”, huomauttaa Miettinen ajaessaan irrotetut veturit Kouvolaan siirtoa odottavan vaunuletkan eteen. Kuuluu räpsähdys kun puskin tarttuu toiseen. Sitten kokeillaan tarttumisen onnistuminen pikku nykäisyllä ja käydään kiinnittä-mässä ilmailetut.

Mutta vielä ei voikkaalaisvaunujen matka ole päätöksessään.

JUNA “HAJALLE”

Vuorossa oleva järjestelymestari **Taisto Majuri** on päättänyt jakaa junan ensiksi kolmeen “palaan”. Vaunuluetteloon merkitään vaihtoyksiköille ohjeeksi kolminumeroinen koodi sen mukaan, mille alueelle ja mihin varastoon huollintaliike haluaa vaunut.

Tällä kerralla valtaosa viedään Hiirenkariin, koska ensimmäinen numero on kolmonen. Viisi vaunuista menee yhdessä pötkössä samaan varastoon. “Tämä ei ole

vaikeimpia junia. Joskus menee tuntitolkulla aikaa, ennen kuin saadaan juna hajalle”, tuumaa Majuri.

Vaihtotyönjohtaja **Jorma Kaartisen**, veturinkuljettaja **Erkki Pulkan** ja junamies **Tarmo Haikan** sekä dieselveturin muodostama vaihtotyöyksikkö starttaa vauhdilla hämärälle ratapihalle.

Kaartisella ja Haikalla on työpukunsa rinnoissa muovitasakassa kapea paperiliuska työohjeena. Sama paperi on Pulkan edessä veturin kojelaudassa.

Kun vaihteet vaativat siirtämistä tai vaunut pitää irrottaa tai liittää, häviää junamies ilman eri käskyä tekemään työnsä.

Yhtä huomaamattomasti lähtee vaihtotyönjohtaja ohjaamaan letkan työntämistä varastoon. Radiopuhelimella hän pitää veturinkuljettajan tietoisena topparin tai

Jatkuu seuraavalla sivulla.

PAPERIN RAUTATIEKULJETUS

**on monen
ammattimiehen
yhteistyötä**

vaunujen lähestymisestä: "Kymmenen mittaa, viisi mittaa, kaksi mittaa, yksi mitta.... tähän jää", kuuluu radiopuhelimesta ja Pulkka pysäyttää veturin pehmeästi.

Yksi osa siirretään vetämällä kolmen vaunun letka vauhtiin, irrottamalla veturi vaunuista, ajamalla "karkuun", poikkeamalla veturilla sivuraiteella ja työntämällä sama letka vielä "kuuriin". Sekä vaihteensiirto että irrotukset sujuvat vauhdilla.

"Seuraavaksi tulevat Stevecon miehet ja hoitavat tavarain laivaan. Joskus paperit lähtevät samantien eteenpäin, joskus niillä voi olla viikonkin terminaaliaika", selittää Eskelinen.

SÄHKÖTTÄ MINUUTTI- TOLKULLA

Paluumatkalla vedetään Kouvolaan 1607 tonnin painoinen letka tyhjiä kemikaalivaunuja. Ennen Suurvuoren tunnelia lävähtävät kaikki veturin ohjauspaneelin merkkivalot punaisiksi. Miettinen toteaa rauhallisesti: "Ajolangasta hävisi jännite".

Radiopuhelimesta naisääni tiedustelee: "Missä kohtaa sä oot, tiedätkö mistä syystä sähköt menivät?". Miettinen kertoo sijainnin, mutta ei tiedä sähkökatkon syytä.

Raskaan, 748 metriä pitkän junan liikkeessä sähkökatkosta ei huomaa, vaan lähes normaali-vauhtia riittää viitisen minuuttia. Myöskään sähköjen paluu ei aiheuta nykäystä.

Paluu Kouvolaan hieman ennen puoltayötä junalla numero 2549 päättää Miettisen työpäivän. Aamulla hän lähtee viemään kemikaaliletkaa Vainikkalaan.

KULJETUS 50 VUOTTA

SITÄ taisivat herrat nauraa...

Kuljetuksen autotalli oli ollut työosaston perustamisesta lähtien Kuusaan puolella Tallinmontussa. Vuosikymmenien myötä ja autojen suurentuessa kävivät tilat ahtaiksi. Tilavampia talleja etsittäessä löydettiin Kymin sellun vanha kuorimorakennus. Korjaustöitä tehtiin ja saatiin halli, johon suurimmatkin työkalut mahtuivat.

Sitten seurasi se asia, jolle oli mahdollista nauraa. Kuljettajat olivat niin kotiutuneet vanhoihin tiloihin, että yhteisesti päätettiin olla vaihtamatta työnjakopaikkaa. Liekö sekin vaikuttanut, että Tallinmonttu oli "piirin" ulkopuolella eli tehtaan aitojen takana.

Ei sinne Jäähalliksi ristitylle uudelle tallille sitten menty. Työnjakaja odotti siellä, ja kuljettajat vanhassa paikassa. Pomo saapui sitten entiseen paikkaan. Taisi mennä parikin aamua, ennenkuin sisu petti. Eräänä aamuna tavattiin puolitiessä, ja työt jaettiin "Amerikan salin" kohdalla tiellä. Seuraavana päivänä olikin "lusikka kauniisti kädessä".

KOMMUNISMIN PELKOA

Kuljetusosastolla oli muutama lakonpoikanen 1970-luvulla. Pape-

ritehtaalla ja muillakin työosastoilla oli annettu pieniä korotuksia, mutta kuljetusosastolla ei. Korotuspyynnöt olivat muutamia kymmeniä pennejä, eikä työnantaja niitäkään hyväksynyt.

Työmaat siis pysähtyivät, ja muutaman tunnin päästä vaikutukset alkoivat näkyä paperikoneilla. Neuvottelujen käyntiin saamiseksi lakko lopetettiin. Edistystä ei kuitenkaan tapahtunut, ja pyörät pysähtyivät uudelleen. Nyt saatiinkin neuvottelutulos aikaan.

Olin kuljetusosaston työhuonekunnan edustajana osasto 19:n toimikunnassa, ja puheenjohtaja **Ihalainen** soitti minulle yöllä kertoen, että tuomari **Mäkelä** oli kysynyt häneltä, oliko lakko poliittinen - kommunistien kiihottama. Kerroin, että kommunisteja on työntekijöiden joukossa tietämäni mukaan yksi, joten huoli on turha.

SOLIDAARISUUS KUNNIASSA

Työnantajan edustajat tekivät rationalisointisuunnitelmia jatkuvasti. Niin tapahtui myös kuljetusosastolla. Meille tuli tallille tieto, ehkä luottamusmiehen kautta, uusista järjestelyistä, joilla väkeä siirrel-

tiin eri osastoille kustannusten vähentämiseksi. Yleensä Kymilä ei lopputilejä annettu, jollei jotain rikkeitä ollut tehnyt.

Takajaloillemme nousimme kuitenkin siitä suunnitelman osasta, jolla eräs työtoveri aiottiin irtisanoa. Hän oli vakituudessa työsuhteessa kuten muutkin ja hoiti omat työtehtävänsä moitteettomasti. Tosin oli tehtäviä, joihin häntä ei jostain syystä voitu laittaa. Elettiin aikaa, jolloin jokaisen piti tehdä kaikkia alan töitä.

Ruokatunnilla kerättiin lähetystö insinöörien puheille lähtöä varten. Siihen tuli edustajia eri työkonoiden ja autojen kuljettajista, vanhoja ja nuoria henkilöitä. Lähetystö kävi esittämässä vastalauseensa, ja se autoikin yhden työpaikan säilymisessä.

Kymin kuljetusosaston perustamisesta tuli tänä vuonna kuluneeksi 50 vuotta. Kuljetusosastolta eläkkeelle siirtynyt **Pentti Vättö** muistelee Paperivirran juttusarjassa osaston alkutaivalta. Aikaisemmat jutut julkaistiin numeroissa 2 ja 3.

Suomen markan synnystä

EUROAIKAAN

Elämme historiallisia aikoja. Harva aavistaa miten paljon monien sukupolvien historiaa jää taaksemme, kun ensi vuoden alusta astumme euroaikaan.

Joskus pienet asiat saavat isoja asioita aikaan. Yksi sellainen oli Suomen markan synty. Kun Suomen senaatti esitti joulukuussa 1859 keisarille, että Suomi tarvitsisi oman rahan, oli asian perusteluna se, että Venäjän rahan – seteliruplan – arvo vaihteli koko ajan.

Senaatti olisi halunnut sitoa ruplan sen viralliseen pörssiarvoon Pietarissa, jolloin sekä valtion että yksityisten taloudenpidosta olisi tullut varmempaa ja paremmin ennustettavaa. Ikäänkuin ohimennen samalla huomautettiin, että rupla oli normaaleisakin oloissa liian suuri rahayksikkö köyhälle Suomelle.

MARK VAI MARKKA?

Ehdotus setelien pörssikurssien virallistamisesta torjuttiin. Sen sijaan toteamus ruplan suuruudesta otettiin onkeon ja asiaa ryhdyttiin tutkimaan. Rahaolojen sekavuus oli aiheuttanut niin paljon huomiota, että asialle oli tehtävä jotakin. Rahan arvoksi haluttiin ottaa neljäsosa ruplaa eli 25 kopeekkaa ja jakaa se vielä sataan osaan.

Mutta mikä rahalle nimeksi? Suomen Pankin esityksestä uusi raha olisi ollut mark, ja sen sadas-

osan nimen piti olla osa. Senaattissa päätettiin kuitenkin muuttaa rahan nimeksi markka ja sen osa penniksi.

Markka-nimen perusteluksi sanottiin sen olevan vanhimman tunnetun Suomessa rahaa merkitsevän sanan. Painoyksikkönä se olikin vanha ja laajalle levinnyt. Rahayksikkönä se otettiin käyttöön Pohjois-Saksassa, Tanskassa ja Ruotsissa 1500-luvulla. Olipa markka Ruotsissa ennen vuotta 1776 Ruotsin taalarin neljäsosa. Vaikka Ruotsissa markka oli jo poistettu käytöstä, eivät viittaukset Ruotsiin saaneet olla ilmeisiä.

Kun nimi oli jo päätetty, käytiin asiasta lehdistössä keskustelua. Siinä nousivat esiin sellaiset nimet kuin sataikko tai suomo alayksikköinä pii tai rahtu. Kymmenen suomaa olisi ollut jalo. Esitettiinpä myös oravaa ja omena Suomen rahan nimiksi.

”MAAKUNNALLE OMITUINEN MARKKA”

Senaatti päätti asian 30. maaliskuuta 1860 ja jo 4. huhtikuuta keisari Aleksanteri II puolestaan allekirjoitti ”Armollisen ilmoituksen muutetusta rahayksiköstä Suomen suuriruhtinmaalle”.

Pari viikkoa myöhemmin seurasi armollinen julistus, jolla senaatti velvoitettiin varmistamaan yksityiskohtainen suunnitelma metalli- ja paperirahan liikkeeseen laskemisen perusteista ja rahapajan rakentamisesta.

”Maakunnalle omituisen markan” merkitys oli suuri sekä autonomisen Suomen suuriruhtinamaan taloudelle että samaisen ruhtinaskunnan itsenäisyys- ja itsellisyyspyrkimyksille. Oma raha vahvisti autonomiaa ja antoi yhä selvemmän käsityksen sekä suomalaisille että ulkomaille siitä, että Suomi oli oma, erityinen, Venäjältä erillinen osansa maailmaa. Samoihin aikoihin mm. suomen kielen asema tehtiin viralliseksi.

MARKKA VAKAUTTI

Suomen talouden kannalta markan merkitys oli välitön ja kouriintuntuva. Se vakautti sekavat rahaolot irrottamalla Suomen talouden heittelevästä paperiruplasta. Käynnissä ollut vahva taloudellinen kasvu ja vapautuminen saivat lisää vettä myllyihinsä.

Monenmoisia vaiheita on kunnias markkamme tämän jälkeen vuosien saatossa kokenut. Milloin se on lyöty kupariin, hopeaan,

kultaan, nikkeliin, rautaan, milloin on käytetty erilaisia metalliseoksia tai bimetallia.

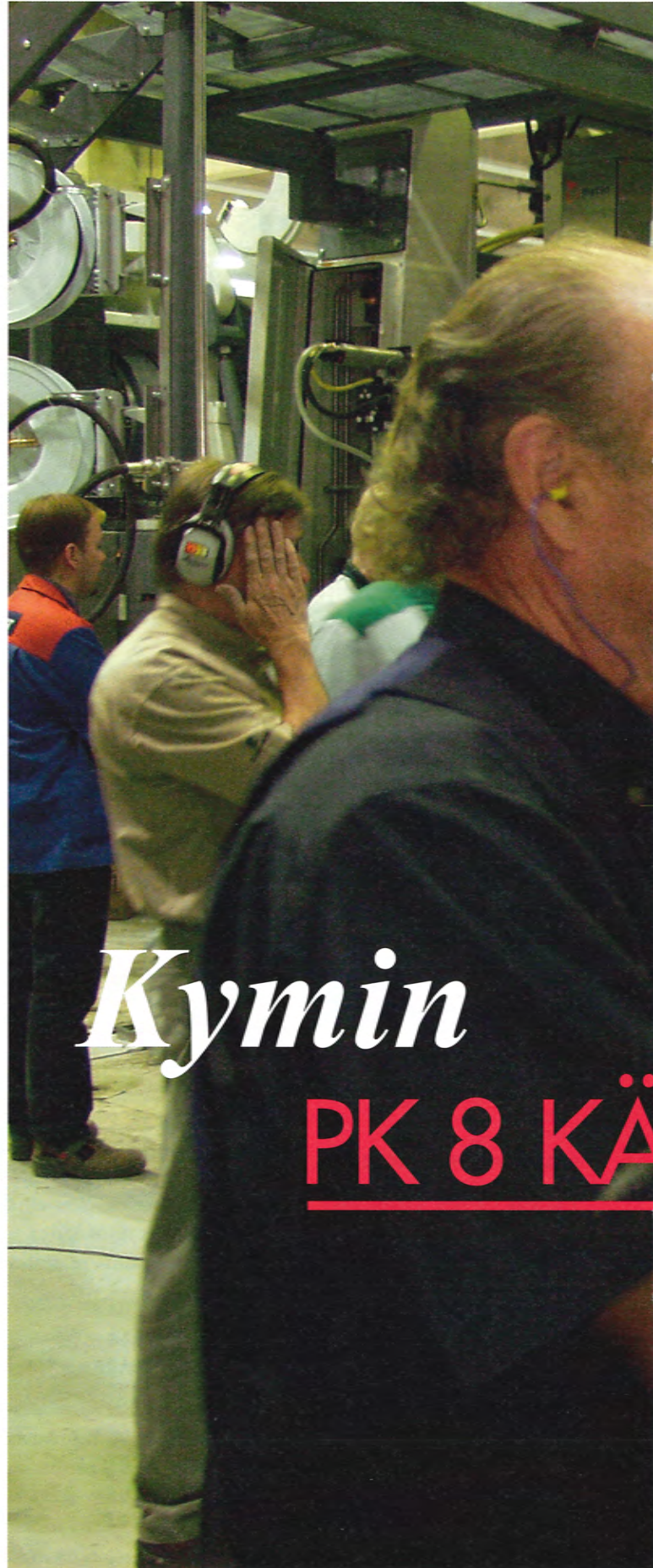
Setelitkin ovat olleet kovasti erilaisia ja erikokoisia vuosien myötä. Rahojen kuvioinnissa leijonavaakuna on kuitenkin esiintynyt alusta asti: ensimmäisissä rahoissa se sijaitsi kruunupäisen kaksoiskotkavaakunan keskellä, itsenäistymisen jälkeisen ajan ensimmäisessä rahasarjassa esiintyi leijonavaakuna sellaisena kuin se esiintyy Upsalan tuomiokirkossa olevassa Kustaa Vaasan hautaustuomerkissä.

Myös rahan arvo on rajusti muuttunut taloudelliseen kasvuun liittyvän inflaation myötä, minkä yhtenä seurauksena nimellisarvoltaan pienimmistä rahoista on luovuttu ja suurempia rahoja on tullut tilalle.

Paljon on siis tapahtunut, paljon aikaa kulunut. Markka on tehnyt tehtävänsä ja poistuu nyt käytöstä. Hyvin se varmasti olisi palvelut jatkossakin, mutta ajat muuttuvat ja uudet rahakiemurat on piirretty Suomenkin talouden kulkua viitoittamaan.

Kaikesta markan poistumiseen liittyvästä haikkeudesta huolimatta, tervetuloa euro! ■

KÄYNNISTYI

Se onnistui! Kaksi ja puoli kuukautta kestänyt koneuusinta ja parin vuorokauden tiivis käynnistysvaihe on takana. Paperi on koko leveydeltään PK 8:n popella 5. syyskuuta illan suussa. Etujassa tapahtuneesta käynnistyksestä iloitsevat Artti-projektin tekninen johtaja Heimo Siekkinen (vasemmalla) ja päällystyskoneosan projekti-insinööri Stefan Fors.

Hikeä,
tuskaa -
ja onnistumisen riemua!

KÄYNNISTYSVAIHEEN TUNNELMIA

”Menin kauas - löysin kolikon molemmat puolet”

Kimmoke työskentelyyn ulkomailla lähti Ututskymin jutusta (6/99), jossa rohkaistiin ihmisiä ulkomaan komennukselle. Aikaa kului ja mitään ei tapahtunut, lähettämistäni hakemuksista huolimatta.

Siispä työsuhtehallintopäällikkö **Anssi Pälvisalon** suostumuksella otin ohjat omiin käsiini ja laitoin hakemuksia tehtaille suoraan. Blandinin tutkimuskeskuksesta tuli myönteinen päätös viime kesän kynnyksellä.

Lähtö tulikin melkoisella vauhdilla ja ehkä hyvä niin - ei ollut aikaa jänistää. Matkaan lähdin avoimin ja luottavaisin mielin turhia jännittämättä, vaikka en etukäteen tiennyt tulevasta työstäni enkä olosuhteista juuri mitään. Sen verran kuitenkin, että asunto kuului suomalaisten harjoittelijoiden etuihin eli katto pään päälle oli kesän ajaksi taattu. Se tieto riitti minulle.

Lähdin matkaan perjantaina 25. toukokuuta, ja ensimmäinen työpäiväni oli seuraavana tiistaina, koska maanantai oli Memorial

Day, kansallinen vapaapäivä. Minulla oli siis kolme päivää aikaa sopeutua aikaeroon, sekä tutustua ympäristöön ja muihin suomalaisiin harjoittelijoihin.

Lisäksi kesäpestin olivat saaneet kolme insinööriopiskelijaa, **Ville Taipale** ja **Juha Muurikainen** Lappeenrannasta sekä **Timo Saukko** Nivalasta. Tutustuminen kävi nopeasti, ja jo ensimmäisenä viikonloppuna olin poikien mukana kiertelemässä lähi-seutuja.

KAIKKI LIKKUVAT OMILLA AUTOILLA

Meidän suomalaisten etuihin kuului myös auto, joka oli käytettävissämme iltaisin ja viikonloppuisin. Tämä oli suuri helpotus koko kesää ajatellen, koska kunnan pyöriteitä ei juuri ollut, eikä julkisia liikennevälineitä kaupungissa kulje.

En tiedä kummin päin asia on: julkisia kulkuvälineitä ei ole, koska ihmiset liikkuvat omilla autoil-

laan vai liikkuvatko ihmiset omilla autoillaan, koska julkisia kulkuvälineitä ei ole? Grand Rapidin asukasluku on vain noin 8 000, mutta se palvelee noin 15 000 ihmistä. Kaupunki on kuitenkin levittäytynyt melkoisen laajalle alueelle ja kaupassakin käydään vain isoissa marketeissa, joten auto on melkein välttämätön.

TEHDAS KESKELLÄ KAUPUNKIA

UPM-Kymmenen Blandinin tehdas hallitsee kaupunkia ja sen maisemaa. Minua hämmästytti sen keskeinen sijainti, koska se todellakin oli keskellä kaupunkia Mississippi-joen varrella.

Tehdasta ei ole suljettu porttien sisään, vaan se on ”avoin” kaikelle kansalle. Ei tietenkään kirjaimellisesti - yleisölle järjestetään ohjattuja tehdaskierroksia. Suurempaa harmia tästä järjestelystä ei ole ilmeisesti koitunut, koska yhtiö alkoi puuhata kulkulupa-asiaa vasta tänä kesänä, teh-

taan täyttäessä jo 100 vuotta.

KIIREISET TYÖPÄIVÄT

Työpaikkani Kymillä on viimeisimmät viisi vuotta ollut tutkimuskeskus. Sama oli siis työpaikan nimi Blandinilläkin, mutta siihen ne yhtäläisyydet sitten lopuivatkin. Analyyttinen laboratorio vaihtui paperilaboratorioon, ja uudehko laitekanta vähän vanhempaan.

Onneksi työkaverit olivat ystävällisiä ja opettivat minut nopeasti talon tavoille. Pari viikkoa meni työn opettelussa, mutta siitä lähtien päivät menivät tositoimissa koko kesän. Työaika oli kahdeksan tuntia. Ainoa tauko koko päivässä oli ruokatunti. Kahvitaukoja ei tunnettu, vaan ihmiset joivat kahvinsa töiden lomassa.

Pojat kertoivat, että tehtaan puolella ei työtahti suomalaista päätä huimannut, mutta tutkimuksella asia oli päinvastoin. Töitä oli joka minuutilla, ja ihmiset vaikuttivatkin kiireisiltä. Mutta aina oli

aikaa sille kuuluisalle amerikkalaiselle small talkille.

TYÖTURVALLISUUS-KOULUTUS POIKKEUKSELLISEN RUNSASTA

Blandinin tehdas kiinnittää erityistä huomiota työturvallisuuteen. Tehtaan historia onnettomuustilastojen kärkejoukossa on ollut pitkä. Yhtiöön tuleville työntekijöille annetaankin useita tunteja turvallisuuskoulutusta.

Valitettavasti koulutus ei aina auta. Kesän aikana sattui taas muutama vakava onnettomuus. Turvallisuus on asia, joka otetaan ensimmäisenä esille jokaisessa sisäisessä kokouksessa ja muutenkin sen esille tuominen oli minusta erittäin paljon voimakkaampaa kuin täällä Suomessa.

Kukaan ei saa liikkua tehtaalla ilman suojalaseja, se on tiukka sääntö, ja siitä pidetään myös kiinni. Työntekijät olivat niin totuneet suojalasiensa käyttöön, että he usein kulkivat ne päässään myös ulkosalla ja toimistotiloissakin. Koulutus tähtäsi siihen, että turvallisuusasiat olisivat mielessä joka paikassa, ei ainoastaan tehdassalissa.

Työhöntulokoulutuksessa ainoa aihe, joka suomalaisten mielestä oli hieman ehkä jopa huvittava, oli luento seksuaalisesta häirinnästä työpaikalla. Siinä määriteltiin tarkasti rajat, millä tavoin työtoveria tulee kohdella. Tällä toiminnalla pyritään ehkäisemään ne surullisen kuuluisat amerikkalaiset oikeustoimet. Blandinkin on saanut niistä joskus osansa.

VAPAA-AJAN MONET RIENNOT LIEVENSIVÄT KOTI-IKÄVÄÄ

Työn ulkopuolella aika sujui mukavasti liikunnallisten harrastusten ja matkailun parissa.

Tehtaalla on oma ilmainen kuntosali työntekijöille. Minnesotan kaunis luonto antoi loistavat puitteet pyöräilylle ja vaellusretkille merkityillä reiteillä metsien siimeksessä. Suomi Hills Chipewan kansallispuiston alueella oli kuin pieni pala Suomea, nimensä

mukaisesti. Ehkä juuri tämänkin takia koti-ikävä ei päässyt juurikaan vaivaamaan. Suomi tuntui olevan aina lähellä, kun liikuin luonnossa. Ja tietysti lukematottomat järvet metsien lisäksi lisäsivät viihtyvyyttä ja tarjosivat mukavia hetkiä uimisen, veneilyn ja muiden "vesileikkien" myötä. Huomasin myös, että paikalliset ihmiset ovat erittäin innokkaita kalastajia.

Yhdessä suomalaisten ja amerikkalaisten kanssa vietimme monta hauskaa hetkeä sekä paikkakunnalla, että matkoilla eri puolella osavaltiota.

PELOTTAVAT MYRSKYT JA TORNADOT

Vaikka Minnesotan luonto vaikutti hyvin paljon Suomen luonnon kaltaiselta, niin erojakin löytyi. Pelottavia myrskyjä ja tornadoja oli osavaltiossa usein kesän aikana.

Myrsky- ja tornadovaroituksia seurattiin erittäin tarkasti, ja niiden seuraaminen onkin helppoa. Rauhallisena alkanut ilta voi muuttua televisiota katsellessa melkoiseksi jännitysnäytelmäksi. Yht'äkkiä televisiosta alkaa kuulua kimeä piipitys, jota seuraa tiedotus lähestyvistä myrskystä tai tornadosta. Sääkanavalta voikin sen jälkeen seurata tutkakuvaa ja jännittää saapuuko tornado kaupunkiin. Grand Rapids säilyi tänä kesänä suuremmilta tuhoilta, mutta vain 50 kilometrin päässä olevissa kaupungeissa jouduttiin jälleenrakennuspuuhiin tornadon jäljiltä.

SUOMALAINEN PYHIMYS ST. URHO

Yksi hausimmista tarinoista joihin matkalla törmäsin oli minnesotalaisten keksimä suomalaisen pyhimys St. Urho.

Tarinan mukaan Urho pelasti ennen jääkautta suomalaisten viinirypälesadon jättimäisiltä heinäsiirkoilta, ja tämän vuoksi häntä

Jatkuu sivulla 26.

Nora Järvinen ja pieni pala kaunista Suomea.

Timo Saukko ja Ville Taipale ostosretkitauolla.

Takaovesta töihin kadun toiselle puolelle.

PARTO

pakinoi

Konsensusta

Yhteistyö on voimavaramme, sanotaan tänään. Niin tietysti ennenkin. Mutta tämäkin asia on pitkän kehityksen ja opettelu tulosta, eikä suinkaan mikään itsensä selvitys. Työnantajan ja työntekijöiden väliset "henkiset kynnykset" ovat madaltuneet. Työnantajan edustajat eivät välttämättä aina ole "kravattikauloja", ja työntekijöiden ei enää tarvitse pitää niin tiukasti kiinni oikeuksistaan, että jokainen nappulakin olisi hinnoiteltu. Seuraava tarina kertoo ajasta, jolloin työnantajan ja työntekijän edut olivat ristiriitaiset. Toivottavasti se on menneisyyttä.

Paperityö kannatti. Paperimies Partanen oli säästäväisesti eläen saanut kerättyä rahat aivan uuteen autoon. Hän ei välittänyt halvoista merkeistä, vaan auton piti olla BMW. Se oli kerrassaan harvinaisuus, sillä kellään toisella Partasen vuorossa ei vielä ollut vastaavaa autoa. Komeaa oli Bemarilla pyyhäistä töihin.

Partasen vuoro oli remonttihommissa. Työ ei oikein sujunut, miehet vain toljailivat koneen ympärillä.

– Mikäs on, kun ei työ edisty? kyseli vuoromestari Koskela.

– Rahikainen on paskalla, vastasi Partanen.

– Mitäs se teitä estää?

– Noi Rahikaisen pultit on vielä kiinne, eikä voida jatkaa, ennenku ne saahaa auki.

– No ota jakoavain ja vedä ne auki! kiivastui Koskela.

– Ei se niin vaan käy, se on Rahikaisen hommia, ei tässä ruveta toisten töitä ronkkiin.

– Saatana, että pitää olla omat pultitkin, mojusi Koskela ja lähti kiivastuneena kävelemään muualle, kun ei enää kestänyt katsella veltoilua.

Rahikainen tuli vessasta, avasi pulttinsa, ja työ jatkui. Partanen oli raanassa ja Lehto ylhäällä näyttämässä. Hän pyöritti kättään.

– Kumpaa suuntaa se saatana ny näyttää? tuskitteli Partanen Hietaselle. Hietanen katsahti ylös, Lehdon näyttökädessä oli hanska niin löysästi, ettei siitä saanut selvää, vaikka mies olisi näyttänyt ylös-merkkiä, niin hanksan sormet roikkuivat alapäin.

– Se on nii laiska, ettei jaksa vetää hanskaa loppuu asti kätee.

– Kumpaa suuntaa! karjaisi Partanen vimmoissaan.

– Ylös, ylös! Et siä nää, huusi Lehto takaisin.

Miehet pujottivat huovan telan ja raamien välistä. Lehto heilutti taas hanksaansa. Nyt se tarkoittaa vissiin ales, mielti Partanen ja laske hitaalla raanankoukkua alapäin. Lehdon hanska alkoi heilua

vimmatusti, tyhjat sormikkaan-pääät pyörivät kuin helikopterin lavat.

– Mikäs nyt?

– Ylös, ylös perkele! karjui Lehto ja tempoi kättään telan ja raamin välistä.

– Se hölmö piti toista kättään raamin välissä ja näytti toisella ales, sanoi Hietanen.

Lehto tuli sormi luttana alas raamilta, ja Hietanen meni tilalle. Viimein saatiin huopa päälle. Koskela touhotti jo konetta käyntiin.

– Aina on perkele niin kiire, ettei ennätä henkee vetää, marisi Lehto sormiaan hieroskellen, mutta meni kuitenkin kääntämään höyryventtiiliä auki. Prässit pyörivät jo ja koneenhoitaja otti massat viiralle. Rahikainen heitti nauhaa prässinippiin. Silloin alkoi rytistä. Nauha kiertyi paksuksi pannaksi kivitelan ympäri, ja juuri vaihdettu uusi huopa halkesi etureunastaan.

– Saatana! Kaavari jäi auki! huusi Rahikainen.

– Kenen piti laittaa se kiinni?

– Se on Partasen hommia, sanoi joku. Koskela tuli paikalle kiroten julmetusti.

– Perhana pojat, tästä tuli kalpis lasku!

Uusi huopa todettiin käyttökelvottomaksi, lisäksi massaa oli juntaantunut kaavarin ja telan vä-

liin. Partanen kiskoi hädissään märkää massarainaa pois kaavarin välistä. Syyllisyys painoi mieltä. Olihan hän aiheuttanut vahingon. Nappulat oli tarkasti jaettu, ei niitä kukaan toinen käännellyt. Hermostuksissaan hän vetäisi kämmenensä terävään kaavariin. Siihen tuli pitkä viilto.

Kun sotku oli siivottu, ja toisen huovan päällelaitto aloitettu sanoi Koskela:

– Mene Partain konttorille, insinööri Kaarna haluaa jutella.

Partasen kävellessä konttorille verta putoili käytäville avohaavasta. Hän puristi kättään nyrkkiin, näinköhän se on lopputili? Varovasti Partanen koputti insinööri Kaarnan ovea.

– Sisään, kuului pahanenteisen käskevästi. Kaarna näytti julmalta, eikä pyytänyt istumaan. Partanen seiso i lähes asennossa pöydän edessä.

– Tiedättekös paljonko puristinhuopa maksaa? Aloitti Kaarna kohennellen liitურaitansa liivinliepeitä.

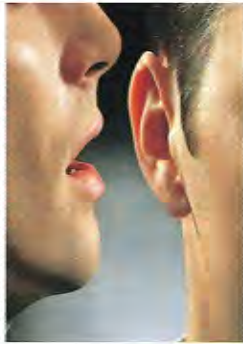
– En tiiä, sanoi Partanen hiljaa.

– Sitten vielä koneen seisottaminen päälle, se on kallista lystiä. Kaarna otti suurieleisesti pöydältään laskutikun ja alkoi laskea vahingon suuruutta. Partanen seiso i tiukasti asennossa, veri putoili hiljaksen lattialle nyrkkiin puristetusta kädestä. Aikansa laskutikua pyöriteltyään Kaarna ilmoitti summan, jonka tehdas oli menettänyt Partasen huolimattomuuden vuoksi. Partasen mieleen tuli uusi BMW, summa oli miltei tarkalleen sama kuin auton hinta. Hätäpäissään hän sanoi:

– Tuota, mie ostin juuri uuden auton, mitä jos...

– Menkää nyt töihin, keskeytti Kaarna, ja muistakaa, ettei tämä toistu.

Partanen pyörähti kannoillaan ja poistui helpottuneena huoneesta. Kaarna jäi katselemaan veristä lammikkoa huoneensa lattialla.

Kirjoitusvuorossa on Kuusankosken tehtaiden palvelupäällikkö Matti Oksanen. Hän pohtii ihmisen ennakkoluuloja ja suhtautumista erilaisuuteen.

"Kuparisen Raili haastoi minut kirjoittamaan tälle palstalle. Kiitän kunniasi!"

Ennakkoluuloista erilaisuuden hyväksymiseen

Blondi, punapää, paperimies, metallimies, kansanedustaja, muuten terve, yrittäjä, arabi, kristitty, urheilija, laiheliini.... Mitä yhteistä heillä on?

Ihmisiä kaikki, ammattiin, ihonväriin, uskontoon, syntyperään tai mihinkään muuhun erityispiirteeseen katsomatta. Meillä on vain tapana luokitella niin ihmiset kuin asiatkin itsellemme sopiviin lokeroihin. Silloinhan maailma on hyvällä, tutulla turvallisuudella mallilla.

Syyllystyn siihen itsekin. Välillä ihmettelen, miksi niin teen. Onko kyseessä kenties tuntemattoman pelko vai omien, mukavaksi tuntemieni rajojen riittäminen, eli kun olen aina ollut tätä mieltä, en mielipiteitäni nytkään muuta?

Tuntemattoman pelko on ainakin omalla kohdallani ollut useinkin ennakkoluulojeni vahvistajana. Otetaanpa esimerkki. Asuin aikanaani Yhdysvalloissa. Maalarit olivat maalailleet asuntoani hieman huolimattomasti sotkien makuuhuoneen kokolattiamattoa jonkin verran. Eräänä päivänä palatessani töistä kotiin kuulin jo ovella, että makuuhuoneessa oli joku pesemässä mattoa.

Rohkeana suomalaisena menin tietysti katsomaan, ja niinhän siellä olikin musta mies polvillaan lattialla. Hän luuttusi mattoa naama hiestä kiiltäen. Sanoin kohteliaasti päivää, vastausta en vain ymmärtänyt. Emme poistuneet kotoa, ennen kuin työ oli päätöksessä.

Mies esitteli kyllä itsensä, mutta kielitaitomme eivät vielä siinä tilanteessa kohdanneet, ja myönnän, että pelkäsin hieman tätä kaapinkokoista järkälettä.

Seuraavana päivänä selvisi, että hän on talonmies. Ajan mittaan kielitaitoni koheni, ja aloimme jutella muustakin kuin säästä.

Yhtenä päivänä hän oli autonsa kanssa pihalla ja ihmetteli, kun moottori aina tuppasi risteyksissä sammumaan. Keskustelimme asiasta, ja onnekkalla arvauksellani ratkaisimme hänen ongelmansa. Siitä lähtien olin hänelle Mister Mekaanikko, ja olimme kaiketi ystäviäkin, ainakin amerikkalaisittain.

Toinen esimerkki: Matkustin peukalokyydillä Englannissa. Oli pimeä, synkkä ilta. Kello kävi jo puolta yötä. Olin tien varressa jossain Birminghamin lähistöllä

ihmetellen, että näinköhän tämä yö kuluu tietä tallatessa.

Äkkiä pimeydestä sukelsi esiin kuorma-auto, matkustajan puoleinen ovi lennähti auki, ja miesääni kysyi: "Mitä helvettiä sinä seisot keskellä tietä?" Vastasin liftaavani ja pyrkiväni eteenpäin. Kuljettaja käski minun hypätä kyytiin. Sanoi vielä, ettei tällä tiellä enää tähän aikaan ketään kulje. Uskoin häntä ja kiipesin auton ohjaamoon.

Käteni oli koko ajan puukkoni kahvalla, ihan vaan siltä varalta, että mies yrittäisi jotakin. Ajoimme kymmenisen minuuttia jonnekin päin ja tulimme suuren, kartanotyyppisen talon luo. Menimme sisään ja hän näytti minulle huoneen, jossa voisin nukkua sekä kylpyhuoneen, jossa voisin peseytyä.

Mitkö ajattelin? "Taitaa olla joku homo, yrittää varmaan jotain sitten myöhemmin. Yrittäköön, minulla on puukko!" Lukitsin oven ja nukuin kuin tukki.

Aamulla heräsin paistuvan kananmunan ja pekonin tuoksuun, aamiainen oli valmiina. Sitten isäntäni vei minut muutaman kilometrin päähän päätien varteen, toivotti hyvää matkaa ja kaasutti

pois. Häpesin yöllisiä ajatuksiani.

Olin siis luokitellut nämä kaksi omien ennakkoluulojeni perusteella ennenkuin tutustuin heihin, pintapuolisesti tosin, mutta kumminkin.

Miksiköhän minun piti heidät luokitella? Kaiketi sain jonkinlaisen turvan ja mielenrauhan itseleni. Kun he osoittautuivatkin aivan normaaleiksi ihmisiksi, jouduin miettimään suhtautumistani heihin ja asioihin yleisemminkin.

Kipeää teki, huomata olevansa ennakkoluulojensa vanki. Oma soma pieni maailmani olikin todella pieni, omaan napaan tuijotettava, lähes Kymin ympyrän kokoinen, jollei sitäkin pienempi maailma.

Myönnän, etten vieläkään mielelläni kuuntele oopperaa. Hyväksyn kuitenkin sen, että joku pitää oopperasta. Hyväksyn sen, etteivät kaikki pidä samoista asioista kuin minä.

Jatkuu sivulla 25.

“Etiketin ydin on hyvä käytös.” Kymin ja Voikkaan ruokalatoimikunnat vihkiytyivät etiketin saloihin elokuun lopussa Amican projektipäällikkö Helena Enqvistin opastuksella.

Hieno päivällinen tulossa. Miten pukeutua ja kuinka esittäytyä ja esitellä? Voiko sinutella ja ketä pitää teitillä?

Hyvillä tavoilla voi poiketa edukseen

Miksi toiset meistä käyttäytyvät näissä tilanteissa kuin kalat vedessä rennosti seurustellen, kun oma energia valuu kummallisen haarukan käyttötarkoituksen miettimiseen? Avain sulavaan käytökseen on etiketti. Sen taitaminen antaa turvallisuuden tunteen ja vapauttaa nauttimaan hienoimmastakin juhlasta.

Kymin ja Voikkaan ruokalatoimikunnat vihkiytyivät etiketin saloihin elokuun lopussa Amican projektipäällikkö **Helena Enqvistin** opastuksella.

Etiketin ydin on hyvä käytös. Kotona opitut hyvät tavat auttavat selviytymään monenlaisista uusistakin tilanteista mutkattomasti. Perhekulttuurit kuitenkin vaihtelevat, eikä jokaisessa kodissa tapoja opeteta. Vaikka tietynlainen hierarkian puuttuminen näkyy, ei suomalaisten hyvien tapojen tuntemuksessa Helena Enqvistin mu-

kaan ole suuria puutteita. Yrity maailmassa hyvät tavat nähdään kuitenkin jopa kilpailuvalltina ja niiden kertaamiseen tuntuu olevan tarvetta.

“Itselläni pelkästään tämän syksyn ohjelmassa on parikymmentä tapakurssia, joista yritykset tai markkinointiryhmät hakevat käyttäytymisensä yhteistä linjaa. Kursseilla mietitään, miten poiketa edukseen hyviä tapoja hyödyntäen”, sanoo Helena Enqvist.

Kouluissakin tapakulttuuriin on kuitenkin alettu kiinnittää entistä enemmän huomiota. Muodollisuuksia opetetaan esimerkiksi omissa itsenäisyyspäivän juhlissa ja lukioissa vanhojenpäivän tanssiaisat ovat suuri ja huolella järjestetty tapahtuma.

Hyviä tapoja harjoitellaan myös päiväkodeissa Helena Enqvistin käsityksen mukaan enemmän kuin vielä muutama vuosi

sitten. Suurten ryhmäkokojen vaikutus kuitenkin näkyy lasten käyttäytymisessä. “Suunvuoron saaminen sellaisten lasten seurassa, jotka ovat kasvaneet suurissa päiväkotiryhmissä, on vaikeaa. Heidän tapansa käyttää ääntä on huutaminen”, sanoo Enqvist.

Valtaosalla lapsista ja nuorista on hyvät tavat. Tietyssä kasvamisen vaiheessa käytösnormit kyseenalaistetaan, mutta Helena Enqvist sanoo, että viimeistään työnhakuiässä hyvät tavat nousevat taas arvoonsa.

PUKEUTUMISKULTTUURI ON MURROKSESSA

“Olemme siirtymässä tietynlaiseen ‘Hennes&Mauritz-pukeutumiseen’. Kun ennen haluttiin laadua, nyt haetaan trendiä: nopeasti vaihtuvaa ja edullista. Samaa vaatetta ei ole tarkoitukseen käyttä-

enää kahden vuoden kuluttua. Laatuvaatteiden löytäminen onkin hankaloitunut ja monet liikkeet, jotka tähän asti ovat myyneet laadua, miettivät tarjontaansa uudelleen. Näyttää siltä, että laatuvaatteita saa pian enää boutique-tyyppisistä paikoista”, Helena Enqvist ounastelee.

Tilanteen vaatima pukeutuminen kertoo jo sinällään hyvistä tavoista. Jos on omasta etiketin tuntemuksestaan epävarma, on kutsuilla ainakin helpompi olla, kun ei tarvitse tuntea oloaan vai-vautuneeksi vääränlaisen asuvallinnan vuoksi. Tilanteen edellyttämän pukeutumisen voi tarkistaa kutsusta.

Miehelle pukeutuminen ei yleensä tuota samanlaista päänvaivaa kuin naiselle. Oikein laaditusta kutsusta selviää, toivotaanko vieraan ilmestyvän paikalle tummassa puvussa vai kenties frakissa, vai onko tilaisuus ns. casual, eli asu vapaa -tilaisuus. Silloinkaan ei paikalle auta silti saapua farkuissa, saati verkkareissa.

Daamin pelastaa tänä päivänä yhtä hyvin kuin ennen vanhaankin niin sanottu pikkumusta. “Tavarataloissa on nykyään pukeutumisneuvoja eli pukeutumisen asiantuntijoita, jotka ovat saaneet koulutusta etiketin mukaisesta pukeutumisesta. Heiltä voi kysyä neuvoja”, muistuttaa Helena Enqvist.

“Olemme kansainvälistyneet ja meistä on tullut rohkeampia kokeilemaan uusia asioita. Trendit vaikuttavat pukeutumisen lisäksi myös käyttäytymiseen. Muutama vuosi sitten ei olisi tullut kuuloonkaan, että henkilökohtaisesti läsnä oleva ihminen jätetään sivuun, kun kännykkä soi.”

Helena Enqvist lisää, että myös kaikki suunnittelu tapahtuu nykyään lyhyemmällä tähtäimellä, kun jokaisen oletetaan koko ajan olevan tavoitettavissa.

Enqvist näkee myös alkoholin-käytön muuttuneen. "Minun mie-lestäni kokonaan raittiiden määrä on vähentynyt, mutta annokset ovat pienentyneet."

YRITYSTÄ ARVIOIDAAN SEN EDUSTAJIEN MUKAAN

Työntekijöiden kannattaa muistaa, että heidän edustamaansa yritystä arvioidaan sen mukaan, millaisia työntekijät ovat. Arvioinnin kohteena ovat erityisesti pukeutuminen, käytös ja kielenkäyttö. Hymyileminen on tärkeää, mutta luontevalla tavalla. "Hymy kuuluu äänestä myös puhelimesta, eli puhelimeen vastatessa pitäisi muistaa hymyillä", huomauttaa Enqvist. "Myös oman työpisteen siisteyteen kannattaa kiinnittää huomiota. Sekin kertoo yrityskulttuurista taloon tuleville vieraille."

Uusia ihmisiä tavattaessa ensisekunnit ovat ratkaisevan tärkeitä. Hymyilevä, rauhallinen käytös ja tukeva kädenpuristus yhdessä oikean pukeutumisen ja huolitellun ulkonäön kanssa ovat omiaan antamaan myönteisen vaikutelman niin henkilöstä kuin hänen edustamastaan yrityksestäkin.

Kansainvälistyminen tuo omat lisänsä tapakulttuuriin. Suomalaisetkin ovat saaneet opetella poskisuudelmilla tervehtimisen taitoa ja suutelemista kädelle. "Kannattaa pitää mielessä, että kyseessä on nopea tervehtimisele eli se ei tarkoita puremista, nuoleskelua tai imemistä. Ja jos tervehditään poskisuudelman, käydään läpi kaikki saman kaavan mukaan. Poskisuudelmia ei anneta vain nuorille ja näteille, eikä siihen vaikuta se, onko nainen aviossa vai ei."

Etiketin helmiä

Vieraan velvollisuudet

- Kutsuun tulee vastata, jos siinä on vastauspyyntö. Kutsutun on hyvä muistaa, että vastaus myös velvoittaa. Samalla kannattaa ilmoittaa mahdollisesta erikoisruokavaliosta.
- Kutsuun merkittävä pukeutumishjetta on kohteliasta noudattaa.
- Juhlapaikalle saavuttua tervehditään isäntäväkeä ja muita vieraita. Tervehtimisvastuu on saapujalla.
- Vieraan on korrektia seurustella muiden vieraiden kanssa. Sääntönä voi pitää kolmen minuutin keskustelua yhdessä ryhmässä ja sen jälkeen siirtyminen seuraavaan.
- Maljannostoon on kohteliasta vastata.
- Vieraat sopivat keskenään, kuka pitää kiitospuheen.
- Poistuttaessa hyvästellään ja kiitetään.

Hyvät pöytätavat

- Pöytäseurueen tervehtiminen on kohteliasta, samoin vierustovereille esittäytyminen. Vierustovereidensa kanssa on hyvä keskustella tasapuolisesti, samoin vastapäätä istuvan kanssa.
- Kunniavieras istuu pöytään ensin.
- Pidä puhelin suljettuna.
- Lautasliina asetellaan syliin.
- Ruokailu aloitetaan uloimmilla ruokailuvälineillä. Jos olet epävarma, seuraa muiden esimerkkiä. Ruokapöydässä ei ole kohteliasta kurkotella, kauempana sijaitsevia tarjoiluastioita voi pyytää lähemmäs samassa pöydässä istuvilta.
- Tupakoiminen ei ole kohteliasta, ellei pöydässä ole tuhakuppeja. Tällöinkin on hyvä tiedustella pöytäseurueen mielihillitystä.
- Kädet pidetään pöydällä koko ruokailun ajan, ei kuitenkaan kyynärpäitä.
- Hammastikkuja käytetään hillitysti.
- Ruokailun jälkeen aterimet asetetaan kello viiden asentoon ja lautasliina asetellaan lautasen viereen sen vasemmalle puolelle.
- Emäntää kiitetään ruoasta.

Aterian kulku

- Isännän tervehdys, tervetuliaismalja.
- Pöytiin siirtyminen, isäntä vie kunniavieraan.
- Kunniavieras istuu ensin.
- Isäntä "avaa viinin" aterian alussa, lausuen tervehdyssanat.
- Maljojen nostaminen ja niihin vastaaminen.
- Aterian aikana kannattaa pitää huolta siitä, että lasissa on aina tilkka juotavaa, maljojen nostamisen varalta.
- Juhlapuheesta on yleensä sovittu etukäteen ja se pidetään "puhtaalle pöydälle".
- Kiitospuheen pitää yleensä kunniavieras ja se pidetään jälkiruoan yhteydessä.

Lähde: Amican koulutusmateriaali, Viking Line Cinderella 28.8.2001

Jatkoa sivulta 23.

JUTTU
kiertää

Olen havainnut, että usein ystäväpiirimme heijastaa omia käsitteitämme itsestämme ja ajattelutavastamme. Katsotaan vaikka nuoria, jotka vasta opettelevat elämää. Heidän on turvallista olla kaltaistensa joukossa - erilaisuutta ei välttämättä hyväksytä.

Mistä nuoret ottavat mallinsa? Meiltä vanhemmilta. Mehän välitämme omat ennakkoluulomme heille, ainoana oikeana ajatusmallina. Vai välitämmekö?

Miksi minun on helpompi kääntää hyvä ensivaikutelma huonoksi kuin huono ensivaikutelma hyväksi? Miksi en antaisi toista mahdollisuutta? Paljonko erilaisuutta olen valmis hyväksymään? Uskallanko ajatella itsenäisesti, vai onko minun helpompi hyväksyä toisten ajatukset omiksi?

Toivon, että osaisin uskaltaisin ja jaksaisin kyseenalaistaa itseäni joka ainoana päivänä. Miksikö? Kai minut on rakennettu sillä tavalla...?

Erään vessan seinällä on näkyvällä paikalla teksti: "Vieraat ovat ystäviä, joita en vielä tunne". En aio unohtaa sitä lausetta, enkä sitä vessaa.

Matti Oksanen

Seuraavaksi kirjoittajaksi haastan jätevesilaitoksen hoitaja **Jorma Korpisen** Voikkaan vesilaitokselta.

“Menin kaus...”

juhlitaan jo 50:ssä osavaltiossa. Menahgan kaupunki Minnesotassa on jopa rakentanut St. Urholle patsaankin.

Minulta kyseltiin useampaan kertaan suomalaisten Pyhän Urhonpäivän (16.3.) viettotapoja. Yritin olla vaatimattoman epä-määräinen ja totesin vain, ettei meillä kovinkaan suuria juhlallisuksia Urhon takia pidetä. En halunnut tuottaa heille suurta petymystä kertomalla, että harva suomalainen on edes kuullut moi-sesta sankarista.

OMAN TYÖPAIKKANI ARVOSTUS NOUSI

Kesä toi tullessaan monia uusia asioita sekä työn saralla että hen-

Jutun kirjoittaja **Nora Järvinen** toimii laboranttina Kymin tutkimuskeskuksen analyttisessä laboratoriossa. Hän vietti menneen kesän harjoittelijana UPM-Kymmenen Blandin Paperin tutkimuskeskuksessa, joka sijaitsee USA:ssa Minnesotan osavaltiossa, kaupungissa nimeltä Grand Rapids.

Linkkejä aiheeseen liittyen:

www.sturho.com - kaikki mitä haluat tietää St. Urhosta
www.grandmn.com - Grand Rapids

kilökohtaisessa elämässä. Vanha sanonta “joskus on mentävä kaus, että näkee lähelle” tuntui tämän kesän jälkeen todelta.

Työympäristö ja laitteet tuntuivat täällä Kymillä nyt paremmilta kuin koskaan. Asiat, joita täällä pidin itsestään selvyytenä, eivät olleetkaan samalla tasolla toisella puolella Atlantia. Kahvitaukokin on jälleen luksusta.

Mutta kolikolla on aina kaksi puolta. Vaikeaa oli hyvästellä läheisiksi tulleet työtoverit ja ystävät, jotka tekivät kesästäni ikimuistoisen. Työkokemus ei ollut ainoa asia, joka tällaisella matkalla kasvoi, vaan listaan voidaan lisätä kielitaito, itseluottamus ja kaikkein tärkeimpänä ystäväpiiri. Kiitos Kymille tästä kaikesta!

Kouvoilla

iloisia voittoja ja katkeria viime hetken tappioita

Kymin Paper Oy:n ja koripalloseura Kouvojen yhteistyön kuudes vuosi käynnistyi syyskuussa.

Yhteistyön muodot ovat pääasiassa entisellään: UPM-Kymmene, Kymi Paper Oy ja hienopaperin tuotemerkit saavat julkisuutta Kouvojen peliasussa, kotihallissa Mansikka-aholla ja vuoden mittaan julkaistavissa Kouvot News -liitteissä Kouvolan Sanomissa. Niinikään Kymi saa mainostilaa Koripalloliiton julkaisemassa, kaikilla pelipaikkakunnilla ilmestyvässä käsiohjelmassa.

UPM-Kymmenen tunnukset ovat myös näkyvästi esillä Kouvojen reservijoukkueen Korikouvojen Kuusankosken peliareenalla urheilutalolla Kuusankoskella. Kauden mittaan järjestetään yhteisesti jo perinteeksi muodostunut Kuusankosken ala-asteen koulujen koripalloturnaus. Osa Kouvojen kotiotteluista on mahdollista viedä vieraaksi Kymin ja Voikkaan asiakkaita tai yhteistyökumppaneita ja luonnollisesti yhtiöläisille tarjotaan myös vapaa-lippuja kotiotteluihin.

Kouvojen syyskausi on alkanut tiukoilla otteluilla, joista puoleenväliin lokakuuta mennessä kolme oli päättynyt tappioon ja vain kaksi voittoon. Suurena yllätyksenä sarjatilannetta ei voi pitää, sillä kauden avanneessa sponsoritilaisuudessa päävalmentaja **Harri Mannonen** luonnehti joukkuettaan: “Voimme voittaa kenet tahansa, mutta myös hävitä kenelle tahansa. Ilmaiseksi emme häviä millekään joukkueelle. Kaudesta on tulossa mielenkiintoinen.”

Mannonen kertoi kauteen 2001-2002 tähänneen harjoittelun alkaneen 14. toukokuuta ja ennen ensimmäistä ottelua harjoituskertoja oli takana 127.

“Tunneissa se merkitsee noin 250:ntä. Sen enempiä amatööripohjalta ei joukkue pysty harjoittelemaan.”

Päävalmentajan mukaan joukkue on asettanut itselleen kolme tavoitetta: Play-offsit, voittamisen asenteen ja jatkuvan parantamisen periaatteen. Kannattaa käydä Mansikka-aholla seuraamassa, miten Kouvot pyrkimyksissään onnistuu.

Kymin singelimestaruus ratkaistiin petankissa

Kymin singelimestaruudesta kisailtiin 28. elokuuta. Voittajaksi nousi hyvien pelien jälkeen **Laura Kero**.

Loppukilpailu: **Laura Kero - Tauno Haapasaaari** 13–12.
 Pronssiottelu: **Eero Eriksson - Hilikka Kauppinen** 13–10.

UPM-Kymmene Kuusankosken voittoisa joukkue Anjalankoskella 29.9., missä vastassa oli Stora-Enson Anjalankosken joukkue. Kuvassa eturivissä vas. Jarkko Niittymaa, Kimmo Kuusisto, Raimo Mäkinen, Pertti Liukka, Lasse Nyström, Hannu Lankinen. Takarivissä vas. Hannu Jarva, Kimmo Kukkola, Erkki Toivonen, Raimo Kujala, Lasse Virta, Antero Ahtiainen, Kauko Mynttinen, Tero Mäkinen ja Sakari Ahola.

Hyvä soutukesä 2001

Kuluneesta kesästä tuli UPM-Kymmenen Kuusankosken soutujoukkueelle yksi menestyksekkäimmistä. Ilmat suosivat harrastustamme juhannuksesta lähtien tosi mahtavasti. Väkeä ryhmään vain pitäisi saada viisi urhoollista lisää.

Kausi alkoi jo talvella uuden veneen hankinnan myötä. Vene saatiin soutukuntoon hieman myöhässä kilpailukauden jo ollessa hyvässä vauhdissa. Uudelta veneeltä odotettiin paljon, mutta niin vain kävi kuten usein elämässä, että vanhassa vara parempi. Uutta venettä ei vielä ainakaan tämän kesän virityksillä saatu kulkemaan haluttua vauhtia, mutta virittelyä on jatkettava tulevalla kaudella.

Kilpailut aloitettiin 12.5. Kuusaan souduilla, ja sieltä tuli makea voitto rakkaista lähipaikkakuntien vastustajista Anjalankoskesta, Luumäestä ja Iitistä.

Seuraavassa viikonvaihteessa

soudettiin Verlassa, ja siellä yksi tämän kesän Suomen parhaista joukkueista, helsinkiläinen Joutele, otti vakuuttavan voiton. Anjalankoski oli kakkonen ja meille jäi pronssi käteen.

27.5. soudettiin Tiltusoutu Iitissä, jossa 22 kilometriä oli tiukkaa rypistystä Iitin ja Anjalankosken painaessa päälle koko kisan ajan. Piikkipaikka säilyi alusta loppuun miniaikaerolla. Iitti ja Anjalankoski päätyivät samalla ajalla seuraaviksi, mutta kotijoukkue tuomittiin kakkoseksi.

Anjalankoskisoutu oli varamiehiseillä joukkueella ja ekalla yrityksellä uudella veneellä kauden pohjanoteeraus.

SM-10 oli tänä vuonna Lahdessa. Siellä ei päästy ihan omalle tasolle, kun osa joukkueesta taisi olla vähän väsynyt edellisen viikon rullahiihdosta läpi Suomen.

Koko kesäkuu käytettiin treenaamiseen ja keskittymiseen Sul-

kavan 65 kilometrin maratonmatkalle. Kaikki tuntui ennakkoon olleen ihan kunnossa, mutta hellesää pehmitti soutajamme perusteellisesti, ja sijoitus oli lopulta kuudes.

Kotkassa soudettiin meripäiväsoutu 28.7. ja se oli meikäläisten täyttä hallintaa. Ekan kilometrin Anjalankoski pani hanttiin, mutta jäi sitten selvästi, ja meille tuli toinen perättäinen voitto taas uudella reittiennätyksellä.

Sulkavalla soudettiin jälleen 4.8. ja nyt 30 kilometrin SM-lähtö. Kolmekymppinen on aina ollut meidän lempimatkamme. Niinpä nytkin joukkue teki todella hienon suorituksen, ja tuloksena oli SM-pronssimitali. Saavutus on todella mahtava, kun ottaa huomioon, että soutajamme ovat kaikki UPM-Kymmenen palveluksessa olevia harrastelijoita. Toivoisinkin tässä, että konsernin johto jollakin tavalla huomioisi tämän suorituksen. Jos joku pai-

kallisvaikuttaja tämän lukee, uskon, että asia menee eteenpäin.

Seuraavaksi soudettiin konsernin mestaruuksista Jämsässä. Tänä vuonna oli venekuntia viisi, eniten kilpailujen historian aikana. Kilpailun ulkoiset puitteet Jämsän keskustassa olivat tosi mahtavat, ja me voikkaalaiset yhtä mahtavia voitettuumme ensimmäisen konsernin mestaruuskierrotopalkinnon omaksemme kolmannella perättäisellä voitolla.

Makeaa tuli maha täyteen vielä kauden päätöskisoissa 29.9. Anjalankoskella. Anjalankosken soutajat järjesti paperintekijöitten kirkkovenesoudun epäviralliset MM-kisat. Vastakkain olivat mahtikonsernit Stora-Enso ja UPM-Kymmene. Voittaja taas tiukan kisan jälkeen parilla veneenmitalla oli UPM-Kymmene Kuusankoski, siis "MM".

Kilpailukausi oli todella pitkä, mutta hyvin me sen kestimme, ja huumori oli korkealla. Kauden aikana veneitä ohjailivat Antti Suikkanen ja Martti Kontunen Lyllystä sekä Hannu Jarva Voikkaalta. Soutajina hikoilivat Kalle Melanen, Arto Matikainen, Veli-Matti Kuusio, Veikko Vertanen, Jorma Tanninen ja Tero Välimaa Lyllystä. Kymiltä soutivat Raimo Mäkinen, Kauko Mynttinen, Raimo Kujala, Erkki Toivonen, Lassi Kukkola ja Lasse Virta. Voikkaan soutajat olivat Antero Ahtiainen, Tapio Nikkilä, Jarkko Niittymaa, Esa Greijula, Lasse Nyström, Auvo Kouvo, Pasi Pakkala, Jarkko Kuparinen, Saku Nikka, Seppo Kukkonen, Hannu Lankinen, Pertti Liukka, Jarkko Heimonen, Kimmo Kuusisto, Kimmo Kukkola, Tero Mäkinen ja Sakari Ahola.

Tästä on hyvä lähteä tekemään talven harjoittelua tulevaa kesää varten. Soudetaan ergolla lajiharjoittelua, käydään kuntosalilla voimaharjoittelussa ja hiihdetään peruskuntoa ja kestävyyttä.

Parhaat kiitokset kaikille soutajille ja lajin eteen uhrauksia tehneille.

Mitalistit; Hannu Kajander (vas.), Ari Storhammar ja Pekka Lampinen.

Yritysvuorokunnan festivaaleilla Oulussa

Kymin ja Voikkaan liikuntaväki osallistui järjestyksessään seitsemäsiin Yritysvuorokunnan Festivaaleihin, joiden järjestelyistä vastaa Suomen Kuntourheiluliitto.

Tämän vuoden tapahtumapaikkana 24.–26. elokuuta oli merikaupunki Oulu. Matka oli pitkä, mutta osallistujia oli kuitenkin 35. Voikkaa on ollut mukana kaikissa tapahtumissa, ja Kymi neljässä viimeisimmässä.

Monipuolisesta lajivalikoimasta osallistuimme aerobickiin, golfiin, petankkiin, rullaluisteluun, sauvakävelyyn, sulkapalloon, tennikseen sekä monilajitarjottimen taji-, kuntonyrkkeily-, kantritantsi- ja uintilajeihin.

Läheskään kaikki lajit eivät ole kilpailulajeja, ja näin on mah-

dollista tutustua kiinnostavalta tuntuvaan liikuntamuotoon asian tuntijan opastuksella. Eri puolilta maata tulevat osallistujaryhmät antavat tapahtumalle ominaisen, urheilullisen leiman.

Urheilutapahtuman ollessa kyseessä on mainittava kilpalajien mitalistimme: tenniksessä tuli kultaa **Hannu Kajanderille** ja pronssia **Pekka Lampiselle**. Hopeamitaliin ylti sulkapallossa **Ari Storhammar**.

Ensi vuonna on Vaasan vuoro järjestää tapahtuma. Kymi ja Voikkaan liikuntatoimikunnat lähettävät terveisensä niille, jotka ovat kiinnostuneita liikuntafestivaaleista: "Ole aktiivinen, osallistu, toimi ja etsi innostava kohde-laji, niin olet mukana Vaasan reissulla ensi vuonna!"

Walkikeimiön varaukset kevääällä 2002

Walkikeimiö on konsernin henkilökunnan lomakäyttöön tarkoitettu tunturimaja Muoniossa Jerisjärven rannalla lähellä Keimiötunturia, 12 km Olostunturilta ja noin 14 km Pallastunturilta.

Marraskuussa Walkikeimiön maja on pääasiassa kuntolomalaisten käytössä. Ryhmät voivat varata tiloja vuoden vaihteesta viikolle 8 saakka. Tällöin ei oteta yksittäisiä varauksia.

MAJOITUS

Walkikeimiöllä on seitsemän huonetta, joissa on majoituspaikkoja seuraavasti:

3 huonetta 8 henkilölle
3 huonetta 4 henkilölle
1 huone 2 henkilölle (ei omaa WC:tä ja suihkua)

Huoneissa on suihku ja WC. Mukaan tarvitaan omat liinavaatteet.

HINTA

Lomaviikon hintaan kuuluu täysihoito: aamiainen, josta voi tehdä retkievää, päivällinen ja iltapala. Ruoka-aineallergioista on ilmoitettava etukäteen. Mahdollisuudet huomioida muita toivomuksia erikoisruokavalioista ovat rajalliset.

Aikuiset 1200,-
Ulkopuoliset 1500,-
Lapset:
1985-92 syntyneet 1/2-hintaa
1993-96 syntyneet 1/4-hintaa
1997- syntyneet ilmaiseksi

VARAUSMENETTELY

Varauslomake löytyy KymiNetistä kohdasta Erämajat ja lomakylät (Verla ja muut konsernin lomapaikat).

Varauslomake lähetetään **Ulla-Maija Ylitalolle** faksilla (016) 538 571 tai postitse osoitteelle UPM-Kymmene, Walkikeimiön maja, Jerisjärventie 213, 99300 Muonio. Huoneet täytetään varausjärjestyksessä.

Tiedustelut toimistoaikana puh. Walkikeimiön maja (016) 538 519, matkapuhelin 040 5222 780 tai Privatel 86 95050.

Lomaviikon varanneille lähetetään vahvistus ja lasku varausmaksusta 200 mk. Lasku loppumaksusta lähetetään tammikuussa, ja se maksetaan kaksi viikkoa ennen lomaa. Peruutuksista on ilmoitettava mahdollisimman pian!

Voikkaan konekorjaamon
Pikkujoulu
la 17.11.2001 klo 18.30 hotelli Sommelossa

Tervetuloa
myös eläkeläiset!

Hinta 70 mk/henkilö.
Ilmoittautumiset 12.11. mennessä Jorma Hennerille,
puh. 374 8306 tai 020 415 3222.

Esko Kaartinen

Martti Kurtto

Kari Kujala

Timo Hakalin

Hannu Virtanen

Jorma Niemi

Pekka Rekula

Ilmo Koivisto

Ulla Ekholm

Paula Laurila

KYMI PAPER OY

Paperitehdas

Insinööri **Pekka Rekula**, 43, siirtyy Artti-projektin käyttöönotto-vaiheen jälkeen 1.11. tekniseen asiakaspalveluun. Hänen vastuu-alueeseensa kuuluu PK 8 -linjan päälystettyjen tuotteiden tekninen palvelu, myynnin teknisenä tukena toimiminen sekä päälystetyn paperin laadunkehityksen avustaminen. Tällä hetkellä Rekula työskentelee PK 8:lla projektin käyttöönottopäällikkönä.

Teknikko **Ilmo Koivisto** Voikkaan paperitehtaalta toimii PK 8-linjan pituusleikkurin työnjohtajana 16.10. alkaen toistaiseksi. Hän keskittyy pituusleikkurin käynnin varmistamiseen ja leikkurin ongelmien ratkaisuun.

Paperitehtaan uusi vuorotyönjohto-organisaatio vastaa 1.1.2002 alkaen koko tehtaan toiminnasta.

Uudessa kahden vuorotyöjohdon aluejaossa on tuotannonohjausmestari 1 kokonaisvastuussa tehtaan toiminnasta ja hänen operatiivinen vastuualueensa tulee olemaan raaka-aineosasto, PK 8, PK 9 ja C3 oheislaitteineen. Hän vastaa vuoronsa tuotannosta, tuotannonohjauksesta, paperin laadusta ja työnjohdosta aina pituusleikkureille asti. TO1-mestareina

jatkavat **Aimo Käki**, **Visakimmo Erkinharju**, **Hannu Salama**, **Mauri Penttilä** ja **Kimmo Horppu**.

Tuotannonohjausmestari 2:n operatiivinen vastuualue tulee olemaan PK 7:n, PK 7-9:n ja C 3:n jälkikäsitteilyalueet, välivarasto, arkkisali sekä paperivarasto. TO2-mestari vastaa alueensa tuotannosta, tuotannonohjauksesta, laadusta ja työnjohdosta. TO2-mestareiksi on valittu: **Timo Blomberg**, **Kari Helminen**, **Jarmo Lehtonen**, **Lasse Palmumaa** ja **Raimo Timonen**. TO1- ja TO2-mestarit raportoivat tuotannonohjauspäällikkö Pekka Mertakorvelle. Paperitehtaan reservimestareiksi on valittu: **Matti Jokinen**, **Minna Simonen** ja **Raimo Kujala**. He raportoivat henkilöasianhoitaja Jukka Suntilalle.

Muutoksia paperitehtaan kunnossapidossa

Paperitehtaan kunnossapitoinsinööri **Kari Mauno** palasi 1.10. Artti-projektista takaisin omaan tehtäväänsä vastaamaan mekaanisesta kunnossapidosta.

Tätä tehtävää on projektin ajan hoitanut kunnossapidon kehitysinsinööri **Markku Rantanen**. Hän vapautui hoitamaan omaa tehtäväänsä. Markku Rantasen

alaisuudessa toimivat laitetarkastajat **Timo Harlin**, **Lasse Mäkonen** ja **Veli-Matti Saareks**.

Sellun- ja energiantuotanto

Insinööri **Esko Kaartinen** siirtyy 12.11. alkaen käyttöinsinööriksi talteenottolinjalle. Kaartinen on aikaisemmin toiminut kuitulinjojen käyttöinsinöörinä. Tulevassa tehtävässään hän raportoii käyttö-päällikkö Timo Suomiselle.

Teknikko **Martti Kurtto** nimitetään 12.11. alkaen kuitulinjojen osastomestariksi. Kurtto on aikaisemmin toiminut sellu-energian vuoromestarina. Tulevassa tehtävässään hän raportoii tuotantopäällikkö Laaksoselle.

Teknikko **Kari Kujala** on nimitetty 1.10. alkaen sellu-energian vuoromestariksi 3-vuoroon. Kujala on aikaisemmin toiminut sellu-energian varamestarina. Tulevassa tehtävässään hän raportoii tuotantopäällikkö Laaksoselle.

Insinööri **Timo Hakalin** nimitetään 12.11. alkaen sellu-energian vuoromestariksi 1-vuoroon. Hakalin on aikaisemmin toiminut sellu-energian varamestarina. Tulevassa tehtävässään hän raportoii tuotantopäällikkö Laaksoselle.

Työteknikko **Hannu Virtanen** on nimitetty 1.10. alkaen sellu-energian varamestariksi. Virtanen

on aikaisemmin toiminut keskusvalvomonhoitajana talteenottolinjalla. Tulevassa tehtävässään hän raportoii tuotantopäällikkö Laaksoselle.

Tutkimusinsinööri, dipl.ins. **Jorma Niemi**, hoitaa 24.9. alkaen myös kuivauskoneen käyttöinsinöörin tehtäviä.

Viestintä

Osastosihteeri **Ulla Ekholm** on 1.9. siirtynyt hallinto- ja palvelutoiminnoista viestintäosaston sihteeriksi. Hän osallistuu myös Paperivirran toimitustyöhön.

Viestintäassistentti **Arja Melanen** on 1.8. siirtynyt hallinto- ja palvelutoimintojen organisaatioon. Hallinto- ja palvelutoimintoihin liittyvien tehtäviensä ohella hän osallistuu edelleen sähköisten ja graafisten esitysmateriaalien toteuttamiseen sekä tiedotemateriaalin jakeluun.

OY FINNISH PEROXIDES AB

KTM **Paula Laurila**, 33, on nimitetty 3.9. alkaen talouspäälliköksi.

Paperiliiton os. 19:n ja Kolmoispaperin järjestämä

Digikuvaukurssi

la10.11.2001 klo 8.00–16.00

Kurssipaikka Macoline Oy,
Katajajarjuntie 9 F, Kuusankoski

Opetellaan digitaalisen kuvauksen ja kuvankäsittelyn niksejä
Paavo Nevalan johdolla.

Kaikki asiasta kiinnostuneet ilmoittautukaa Ilmari Jokiselle,
puh. 040 5159482. Mukaan mahtuu 15 nopeinta!

SAIRAUSKASSA TIEDOTTAA

Sairauspäiväraahakemuksen täyttäminen

Sairasloman kestäessä yli 10 päivää jäsenen tulee täyttää ja allekirjoittaa päiväraahakemus (sv 8 lomake). Kaikkiin lomakkeessa oleviin kysymyksiin tulisi vastata, etenkin kohta 5 - selvitys työstä ja työolosuhteista tulisi täyttää huolella.

Päivärahalomaketta on saatavilla työterveyskeskuksessa ja sairauskassassa.

OSAN ottomme

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Paula Hietamies, 77, Ky paperi F-osasto, **Eeva Kettula**, 80, paperin markkinointi, **Kalevi Pusa**, 60, rakennusosasto, **Saima Stenberg**, 85, Vo rakennusosasto, **Vilho Taavitsainen**, 76, sellu/kunnossapito, **Anna-Liisa Toivanen**, 72, arkkisali ja **Helmi Töyrylä**, 85, Vo paperi.

KIITOKSIA

Kiitokset muistamisesta merkki-päivänäni.

Alpo Koivula

Kiitos muistamisesta 31.8.2001.

Kyösti Peltonen

Lämpimät kiitokseni muistamisesta ja yhdessä koetuista tietotekniikan pioneerivuosista.

Ritva Rätt

Lämmin kiitos muistamisesta.

Aila Arkko

Ratakierros täyttyi

Kiersin rataani melko pitkään ja pääsin maaliin 31.8.2001.

Tästä alkoi uusi harjoittelukausi seuraavaa kisaa varten. Harjoitusmenetelmiä täytyy vähän muuttaa, koska olen nyt uuden lajivalinnan edessä.

Kiitos Teille kaikille, jotka muistitte minua siirtyessäni "vilttiketjuun".

Veikko Tolvanen

ELÄKEpäiville

KYMI PAPER OY

Käytöntarkkailija **Laila Ekroth** käyttölaboratorio (30 palveluvuotta), kehityspäällikkö **Ingmar Lassenius** tutkimusosasto (35), kustannusvalvoja **Pirkko Lundberg** tekninen osasto/suunnittelu (39), pakkauksen varahenkilö **Sinikka Nikka** arkkisali (40) ja siivooja **Marja-Leena Tähtimö** rakennusosasto/siivous (28).

UPM-KYMMENE, VOIKKAA

Koneenhoitaja **Veli Antila** PK 16 (44 palveluvuotta), siistijä **Aila Arkko** puhtaanapito (29), puunkäsittelijä **Helli Pihlajasalo** puukenttä (29), pituusleikkurin hoitaja **Raimo Saastamoinen** PK 16 (32) ja työsuojeluteknikko **Veikko Tolvanen** suojele (46).

UPM-KYMMENE OYJ

Laitosmies **Tuure Kuronen** Kalltimon voimalaitos (34 palveluvuotta).

PELURI

On aloja, joissa melkein jokainen on asiantuntija. Yksi tällainen ala on epäilemättä liikenne. Kaikki liikkuvat liikenteessä ja ovat sitä kautta asiantuntijoita.

Kun suomalaiset autoilijat arvioivat omaa ajotaitoaan, he lähes poikkeuksetta arvioivat itsensä keskiarvoa paremmaksi ratinpyörittäjäksi. Eihän se ole ihme, onhan meillä jo monta rallin maailmanmestaria sekä formulamestareitakin muutama. Ja lisää yhä parempia kuskeja on maailman markkinoille tyrkyllä.

Toinen syy on talvessamme. Lumessa ja jäällä ajaminen se vasta taitoa vaatiikin. Suomalaisen itsetuntoa autonkuljettajana ei voi syyttää heikoksi. Itsekritiikkiä sen sijaan kaipaisi ehkä hiukan enemmän, sillä meillä on Pohjoismaiden toiseksi surkeimmat liikenneonnettomuusluvut. Heikommin menee vain Tanskalla.

Meillä Kuusankoskella puhetta aiheuttavat uudet liikennenopeudet ja liikennemerkkien paljous. Niiden taustalla on pää-

määrä, että asuintaajamissa ei kuolisi tai loukkaantuisi vakavasti kukaan tiellä liikkuva. Monien mielestä kaikissa kohdin uudet nopeusrajoitukset eivät ole osuneet kohdalleen. Esimerkkeinä mainitaan useasti Valtakatu tai Sairaalanmäki. Valtakadulla olisi hyvin voinut laittaa koko matkalle nopeudeksi 40 km/h eikä vaihdella sitä yhtenäin ja Sairaalanmäkeä taas ei pysty talvella joka kelillä ajamaan ylös 30 kilometrin tuntivauhdilla. Lienee tarkoitus, että liikennesääntöjä voidaan noudattaa eli ne ovat järkeviä? Joustavuutta tarvitaan niin liikenteessä kuin merkkien asettelussakin.

Alempien ajonopeuksien avulla pyritään siis vähentämään liikenneonnettomuuksia. Tehot on jo nähtävissä. Viime vuonna kuoli liikenteessä 396 ihmistä. Edellisen kerran selvittiin yhtä pienellä luvulla 1950-luvun alussa. Silloin oli autoja alle 100 000 ja nyt niitä on liki 2,5 miljoonaa. Suomessa on muuten maanteitä 430 000 kilometriä eli 10 kertaa

maapallon ympäri.

Tavoitteeksi vuodelle 2005 liikenneviranomaiset ovat asettaneet 250 kuollutta tieliikenteessä ja 20 vuotta siitä eteenpäin 100 kuollutta. Tavoite on outo, sillä eikö kaikkien etu olisi, että tieliikenteessä ei kuolisi yhtään ihmistä?

Jos päästään tuohon vuoden 2005 tavoitteeseen ohitetaan Ruotsi ja Norja täpärästi. Maot-teluhenkä kaivataan siis liikenteeseenkin.

Suurimmat riskiryhmät liikenteessä ovat nuoret sekä vanhukset. Tässä yksi syy, miksi taajamissa pitää nopeuksia alentaa.

Kuusankosken keskustan liikenne- ja ratkaisut odottavat Pessankosken tieliittymän valmistumista. Sen jälkeen ratkaistaan tulevat kiertoliittymä(t) vai liikennevalo(t). Ratkaisematta lienee myös vielä se, miten ohjataan eteenpäin Pessankoskentielle ek-syvä muu kuin raskas liikenne?

Peluri tarkastelee kuusankoske-laista paperiteollisuutta ja siihen liittyviä asioita ulkopuolisin silmin. Kannanotot eivät välttämättä heijasta Kymi Paper Oy:n tai Voikkaan tehtaan mielipiteitä.

TOIMITUS UPM-Kymmene Oy:n Kuusankosken tehtaitten viestintä, 45700 Kuusankoski, puh.vaihde 0204 15 121, telekopio 0204 15 2186. **PÄÄTOIMITTAJA** Reijo Virta, puh. 0204 15 2168, e-mail: reijo.virta@upm-kymmene.com **TOIMITUSSIHTEERI** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com **LEHDEN ULKOASU** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com **TOIMITUSAVUSTAJA** Arja Mellanen, puh. 0204 15 2225, e-mail: arja.mellanen@upm-kymmene.com **OSOITTEENMUUTOKSET** Ulla Ekholm, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.ekholm@upm-kymmene.com **KIRJAPAINO** Esa Print Oy, Ilmarisentie 7, 15101 Lahti, puh.vaihde (03) 5839 600. **VÄRIEROTTELUT** Cadnet Oy, Kukkomaäki 23, 45610 Koria, puh. 05-382 1404. **TOIMITUSKUNTA** Kymi: Maarit Lahtinen, Keijo Lehtoranta. Voikkaa: Juha Marttila, Soile Kärhä, Arto Ahlberg. **PAPERI** kannet: NOVAtch Glass 150 g/m², kaksoispäällistetty painopaperi, sisus: NOVAtch Single Matt 100g/m², konepäällistetty mattakalanteroitui painopaperi. **LEHDEN SEURAAVA NUMERO** Lehteen tarkoitettui aineiston on oltava perillä toimituksessa viimeistään 5.11.2001. ISSN 1458-1507.

METSÄN *The Spirit of the Forest* HENKI

*Suomalaista taidetta
UPM-Kymmeneen kokoelmasta
Helsingin Taidehallissa
11.10.–11.11.2001*

Victor Westerholm: Talvipäivä Kymijoella (1919)

Taidehalli

*Helsingin Taidehalli, Nervanderinkatu 3.
Avoinna ti, to, pe 11-18, ke 11-20, la-su 12-17.*

UPM